

Nowy Rok w Belwederze

Życzenia dla Prezydenta R.P. od społeczeństwa, Rządu, Wojska i Dyplomacji

Dorocznym obyczajem w dniu Nowego Roku od wczesnego ranka zaroilo się w rezydencji Prezydenta Rzeczypospolitej od delegacji przybywających z życzeniami.

Dla delegacji społeczeństwa wyłożono w Sali Pompejańskiej w Belwederze księgi, do której wpisywali swe życzenia przedstawiciele poszczególnych organizacji.

Imieniem społeczeństwa

m. in. złożyły życzenia: delegacja Zarządu Gł. Zw. Młodzieży Polskiej, przedstawiciele władz naczelnych partii politycznych i organizacji społecznych, Związków Zawodowych, duchowieństwa, wyższych uczelni i organizacji naukowych, samorządu terytorialnego, spółdzielczości, prasy P.A.P. i Polskiego Radia.

Życzenia Rządu

O godz. 13-ej Prezydent Rzeczypospolitej przyjął życzenia od Rządu, które przekazał Prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz i wicepremier Antoni Korzycki.

Premier życzył Prezydentowi Rzeczypospolitej w imieniu Rządu dalszej owocnej pracy dla dobra Polski i Ojczyzny, maszerującej do socjalizmu, a równocześnie złożył najlepsze życzenia pomysłowości osobistej.

Premier Cyrankiewicz zapewnił Prezydenta, że dokonane w ubiegłym roku historyczne zjednoczenie obu partii klasy robotniczej — (Związku i PPS) — przyniesie nam sukcesy, ażeby rok, który dziś rozpoczynamy, był okresem szybszego marszu do Polski Socjalistycznej.

Odpowiedź Prezydenta Rzeczypospolitej

„Dziękując za życzenia Prezydent Rzeczypospolitej odpowiedział:

„Dziękuję serdecznie Obywatelowi Premierowi za złożone mi życzenia. Proszę równocześnie o przekazanie wszystkim członkom Rządu: wszystkim ministrom, wiceministrom i całemu zespołowi pracowników administracyjnych i państwowych moich gorących i serdecznych pozdrowień z okazji Nowego Roku.

Przed wszystkim jednak pragnę podziękować za tę wielką pracę, jaką Rząd, cała administracja państwowa i przede wszystkim klasa robotnicza z przedownikami pracy na czele wykonały w 1948 roku, który był rokiem wspaniałych osiągnięć.

Jestem przekonany, że nasze wspólne wysiłki w 1949 roku zapewnią dalszy jeszcze wspanialszy, jeszcze owocniejszy marsz naprzód ku Polsce szczęśliwej.

ŻYCZENIA WOJSKA POLSKIEGO
Następnie Marszałek Polski Michał Żymierski złożył Prezydentowi Rzeczypospolitej jako najwyższemu zwierzchnikowi sił zbrojnych, życzenia noworoczne w imieniu generałów, oficerów, podoficerów i szeregowych Wojska Polskiego.

Marszałek zapewnił Prezydenta, że w rozpoznajnym się roku poczynione będą dalsze wysiłki, aby podnieść na wyższy poziom wykształcenie wojskowe, polityczne i społeczne W.P. Równocześnie Marszałek Żymierski złożył Prezydentowi Białutówi życzenia osobistej pomysłowości.

Dziękując za złożone życzenia Prezydent Rzeczypospolitej prosił przedstawicieli generałów, oficerów i żołnierzy Wojska Polskiego gorących, serdecznych pozdrowień.

„Życze Wojsku Polskiemu, aby w 1949 r. otoczone miłością całego narodu, odnosilo dalsze sukcesy w swej ofiarnej, pokojowej pracy” — zakończył swe przemówienie Prezydent Rzeczypospolitej.

Życzenia Korpusu Dyplomatycznego

O godz. 13.30 w sali Pompejańskiej Belwederu zebrał się: dziekan korpusu dyplomatycznego ambasador Związku Radzieckiego Lebediew, ambasadorowie: — Rumunii — Raiciu, Jugosławii — Pribicevic, W. Brytanii — Gainer, Francji — Baelen, Czechosłowacji — Piszek oraz Stanów Zjedn. — Gallman; posłowie: Szwecji — Westring, Finlandii — Jarnefelt, Norwegii — Danielsen, Holandii — Flaes, Bułgarii — Tagaroff, Hiszpanii — Sanchez Arcas, Brazylii — Medeiros do Paco, Iranu — Nabil, Izraela — Barzilay, Argentyny — Drago, Węgier — Szantó, Charys d' affaires: Egiptu — Mazhar, Chin — Pao Yee, Kanady — Kirkwood, Włoch — Ferretti, Turcji — Gork, Meksyku — Obregon, Szwajcarii — Boetschi, Danii — Scavenius, Belgii — Dooreman.

Prezydentowi Rzeczypospolitej, przybyłemu w otoczeniu członków Kancelarii Cywilnej i szefa dyrektora protokołu dyplomatycznego towarzyszyli: Prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz oraz sekretarz

generalny M.S.Z. amb. Stefan Wierbowski.

W imieniu Korpusu Dyplomatycznego złożył życzenia Prezydentowi R.P. Dziekan korpusu ambasador Zw. Radzieckiego Wiktor Z. Lebediew.

Przemówienie amb. Lebediewa

Panie Prezydencie!

W imieniu Korpusu Dyplomatycznego, akredytowanego w Warszawie oraz moim własnym składam Panu, Panie Prezydencie, a w Jego Osobie i całemu Narodowi Polskiemu życzenia noworoczne.

Jest dobrą tradycją, w dzień Nowego Roku spojrzeć wstecz na rok ubiegły i dać mu ogólną ocenę.

Z radością stwierdzam, że w roku ubiegłym Naród Polski z wielkim entuzjazmem prowadził daleką pracę nad odbudową i rozwojem życia gospodarczego i kulturalnego swojej Ojczyzny, zapoczątkowaną z takim powodzeniem po zakończeniu wojny.

Z radością stwierdzam, że Naród Polski z głęboką wiarą w swoją przyszłość pracował w roku ubiegłym i osiągnął wyjątkowe rezultaty: Polska znajduje się w liczbie tych krajów, które zajęły pierwsze miejsce dzięki swoim osiągnięciom w dziele powojennej odbudowy.

Z radością stwierdzam, że Naród Polski w warunkach demokratycznego ustroju rozporządza niewyčerpanymi możliwościami w swym rozwoju kulturalnym i gospodarczym.

(Dokończenie na str. 2-giej)

Odezwa chińskiej partii komunistycznej

W ciągu bieżącego roku powstanie Chińska Republika Demokratyczna

PARYŻ, 3.1 (PAP). W odezwie wydanej do narodu chińskiego z okazji Nowego Roku chińska partia komunistyczna oświadcza m. in.:

Narodowa wojna wyzwolenicza będzie kontynuowana aż do całkowitego udaremnienia wszelkich politycznych manewrów Kuomintangu. Władza swą kładzie na polu bitwy wróg usiłuje przenieść walkę na płaszczyznę polityczną. Popierani przez Amerykanów reakcyjni chińscy roszkarscy i stwarzają we własnym obozie pozorną opozycję. Wszystko to jednak ma na celu stworzenie zamętu.

Stawiając Czang - Kai - Szeka na czele listy 43 chińskich zbrodniarzy wojennych, odezwa podkreśla, że „lud chiński nie zgodzi się nigdy na porozumienie z wrogiem”.

Na zakończenie odezwy czytamy: „W ciągu bieżącego roku powstanie Chińska Republika Demokratyczna. Zo stanie utworzony rząd demokratyczny, w którym będą reprezentowane wszystkie partie demokratyczne i ugrupowania ludowe”.

Agencja Reutersa donosi z Nankinu, że Czang - Kai - Szek wydał rozkaz wycofania swych wojsk z Chin północnych, aby skoncentrować wszystkie stojące do jego dyspozycji siły zbrojne na linii obronnej, położonej na północ od Nankinu i Szanghaju.

W kołach wojskowych Nankinu oczekuje się w najbliższych dniach natarcia armii ludowej, skoncentrowanej na północ od rzeki Jang-Tse.

Na południe od Suzou wojska ludowe w dalszym ciągu zacieśniają pierścień okrążenia wokół otoczonej armii generała Tu-Ju-Mina

Agencja TASS zaprzecza fałszywym pogłoskom

MOSKWA, 3.1 (PAP). W związku z doniesieniami dziennika londyńskiego „Daily Express”, jakoby ambasador radziecki w Chinach Roszczyń miał oświadczyć, iż rząd radziecki zbadałby oficjalną propozycję chińska w sprawie czterostronnego pośrednictwa USA, ZSRR, Wielkiej Brytanii i Francji między Czang-Kai-Szkiem a Chinami demokratycznymi, — agencja TASS została upoważniona do stwierdzenia, że do niesienia te, w części dotyczącej ZSRR, są całkowicie zmyślone.

Bezczelność i cynizm godne hitlerowca

Rudy Lotaryngii dla zach. Niemiec

— domaga się premier Westfalii

BERLIN, 3.1 (PAP). Premier Westfalii i północnej Nadrenii dr Arnold złożył oficjalne oświadczenie, w którym domagał się, aby Niemcy Zachodnie otrzymywały całą rudę Lotaryngii oraz uczestniczyły w kontroli ciężkiego przemysłu Belgii i Luksemburga.

Dr Arnold zaznaczył, że nie tylko Francja i Benelux mają prawo do gwarancji bezpieczeństwa, lecz rów-

Trasa W—Z będzie obsadzona na całej długości wysokimi krzewami. Wyzd. Ogrodnicy rozpoczęli już ich sadzenie na praskim odcinku trasy wzdłuż ul. Zygnuntowskiej.

Z nadwyżką przed terminem

Wzrost produkcji przemysłu — gwarancją przedterminowego wykonania planu 5-letniego w ZSRR

MOSKWA, 3.1 (PAP). W wigilię Nowego Roku świat pracy ZSRR do niósł o wspaniałych sukcesach we wszystkich dziedzinach produkcji przemysłowej. Szczególnie doniosłe osiągnięcia ma do zanotowania hutnictwo radzieckie, które roczny plan produkcji stali wykonało już 7 grudnia, wyrobów walcowanych 4 grudnia, surowki — 15 grudnia, rur żelaznych 23 listopada itd. W r. b., w porównaniu z r. ub., wzrost produkcji surowki wynosi 22 proc., stali — 27 proc., walcówki — 28 proc., rur — 39 proc., koksu — 19 proc., wydobycia rudy żelaznej — 20 proc. W ciągu 11 miesięcy hutnictwo radzieckie dało 842 mil rubli ponad planowych dochodów.

Ogromnymi osiągnięciami może się poszczycić hutnictwo uralskie, które w ciągu 11 miesięcy i 22 dni wykonało roczny plan produkcji, przewidziany na rok 1950, przekraczając poziom przedwojenny z roku 1940 w dziedzinie produkcji stali — 18 razy i wyrobów walcowanych — 1.6 razy.

Ministerstwo przemysłu naftowego obszarów wschodnich wykonało przedterminowo plan produkcji benzyny samochodowej w 199.5 proc., przekraczając poziom z roku ub. o 22.5 proc. Roczny plan produkcji ropy został wykonany w 117 proc., paliwa dla silników Diesla — w ponad 127 proc. itd.

Przemysł chemiczny ZSRR już w dniu 28 grudnia wykonał plan produkcji na rok 1948 w 112 proc., powiększając produkcję w porównaniu z rokiem poprzednim o 32 proc. Wykonano m. in. przedterminowo plan produkcji nawozów azotowych,

sody potasowej i kaustycznej, barwników syntetycznych, opon samochodowych i obuwia gumowego.

Ministerstwo przemysłu przetworów mięsnych i mleczarskich komunikuje, iż wykonało przedterminowo plan produkcji tłuszczów zwierzęcych, osiągając poziom przewidziany na rok 1950. W r. ub. wyprodukowano niemal o 68 tys. ton tłuszczów zwierzęcych więcej niż w przedwojennym roku 1940, w porównaniu zaś z rokiem 1947 — o przeszło 72 tys. ton. więcej.

O poważnych osiągnięciach donoszą również inne gałęzie przemysłu radzieckiego. Nawiązując do tych sukcesów, „Prawda” stwierdza, że wzrost produkcji przemysłowej w decydującym, trzecim roku powojennej 5-letki stanowi rekordem przedterminowego wykonania całego planu 5-letniego.

Nowy Rok

w Związku Radzieckim

MOSKWA, 3.1 (PAP). Z okazji Nowego Roku Moskwa przybrała odświeżony wygląd. Na licznych placach miasta zapłonęły różnokolorowe światła na pięknie przybranych olbrzymich choinkach. Do ostatniej chwili panował niezwykły ruch w sklepach, gdzie zakupowano prowianty i napoje oraz tradycyjne podarki dla krewnych i przyjaciół. Asortyment towarów w sklepach był ogromnie urozmaicony, czyniąc z dóbr wszelkim wymaganiom klientów. Zwracała uwagę obfitość produktów żywnościowych na 30 rynkach stolicy ZSRR. Około tysiąca kolechozów zaopatrzyło rynki w setki ton mięsa, warzyw i owoców. W porównaniu z rokiem ubiegłym ilość towarów na rynkach moskiewskich przekroczyła sześciokrotnie poziom roku ubiegłego, podczas gdy ceny spadły dwa i pół raza.

W licznych punktach miasta odbyły się wielkie bale noworoczne. Zorganizowano też specjalne wieczory w szkołach i klubach dziecięcych. Na Sylwestra zapelnily się sale 30 teatrów, w których odbywały się galowe przedstawienia.

W ostatnim dniu 1948 r. do Moskwy nadeszło 100 tysięcy telegramów noworocznych. Rok 1949 spotkano w Moskwie w nastroju powszechnej radości.

Podobne wiadomości o spotkaniu 1949 r. napływają z całego Związku Radzieckiego. Zagłębie Donieckie powitało rok 1949, jako święto zwycięstwa. Większość kopalni oraz zakładów hutniczych i fabryk otrzymała na szynowego już drugi miesiąc pracuje na poczet programu czwartego roku pięcioletki powojennej.

Zyczenia dla Prezydenta R. P.

(Dokończenie ze str. 1-szej)
Jako Ambasador Związku Radzieckiego proszę z okazji Nowego Roku o przyjęcie najgorętszych pozdrowień dla Narodu Polskiego od narodów mojej Ojczyzny. Pragnę z razem być wyrazicielem szczególnego zadowolenia z powodu moralno-politycznego zjednoczenia Narodu Polskiego około swego Rządu, zjednoczenia tak znamiennego dla ubiegłego 1948 roku.

Zyczę Panu, Panie Prezydencie, wszelkich pomyślności zarówno w Jego działalności państwowej, jak i w Jego życiu prywatnym.

Zyczę wspaniałemu Narodowi Polskiemu dalszych sukcesów w jego gospodarczym i kulturalnym rozwoju oraz dalszego umocnienia jego demokratycznego Państwa.

Przemówienie Prezydenta R. P.

Panie Dziekanie!
Dziękuję Panu, Panie Dziekanie oraz wszystkim Panom-członkom Korpusu Dyplomatycznego za życzenia noworoczne dla Narodu Polskiego i dla mnie osobiście.

Zegnamy w Polsce miniony rok, jako rok ze wszech miar pomyślnej pracy i wspaniałych osiągnięć. Naród Polski z najwyższą ofiarnością i zapałem pracuje nad odbudową swego kraju i nad zabezpieczeniem coraz lepszych warunków rozwoju gospodarczego i kulturalnego swojej Ojczyzny. Ze szczególną radością przekazuje Narodowi Polskiemu słowa gerącego uznania i wysokiej oceny, jaką wypowiada Pan, Panie Dziekanie, o wysiłkach i osiągnięciach Polski w roku ubiegłym.

Pragnę podkreślić przy tej okazji, że szczególnie wydatne wyniki osiągnęła Polska w roku 1948 w dziedzinie wymiany dóbr z zagranicą. Świadczy to o naszych wielkich wysiłkach w kierunku rozszerzenia międzynarodowej współpracy gospodarczej, mimo wielkich przeszkód i trudności.

Za pośrednictwem Panów pragnął bym wyrazić podziękowania tym wszystkim narodom, z którymi kroczymy wspólną drogą, wiodącą do zapewnienia trwałego pokoju i rzeźnej demokracji.

Dziękując Panom za złożone życzenia, proszę o przekazanie w imieniu własnym i Narodu Polskiego jak najlepszych życzeń dla wszystkich narodów w reprezentowanych przez Panów krajach.

Pana, Panie Ambasadorze, proszę o przekazanie narodom Pańskiej Ojczyzny najserdeczniejszych pozdrowień w imieniu Polski.

Zyczę również wszystkim Panom pomyślności osobistej, zarówno w

pełnieniu ich wysokiej misji, jak i w życiu prywatnym.

Zyczenia Noworoczne dla Marszałka Zymierskiego

Z okazji Nowego Roku — generałowie W.P. i wyżsi oficerowie instytucji centralnych M.O.N. złożyli życzenia noworoczne Ministrowi O.N. marszałkowi Zymierskiemu.

Następnie życzenia noworoczne w imieniu attaché wojskowych państw obcych złożył marszałkowi Zymierskiemu gen. mjr. Masłow — attaché wojskowy Z.S.R.R. Powiedział on m. in., iż Wojsko Polskie, walczące na licznych frontach wraz z armiami państw sprzymierzonych, słusnie zaskarbiło sobie sławę zwycięstwa nad hitlerowskimi Niemcami i ich satelitami. W okresie wojennym naród polski i jego demokratyczny rząd razem z narodami milującymi pokój — nieustannie dąży do utrwalenia pokoju na całym świecie.

Dziękując za życzenia, marszałek Zymierski podkreślił, że odrodzone Wojsko Polskie jest armią kraju, budującego pokój Wyrzucił życzenia, aby wszystkie kraje, które walczyły w drugiej wojnie światowej o zwycięstwo nad faszyzmem, stały się teraz siłą obrony pokoju światowego.

Noworoczne przemówienie prezydenta Gottwalda

W r. 1948 zabezpieczono trwale rozwój państwa na drodze do socjalizmu

PRAGA, 3.1 (PAP). W radiowym przemówieniu noworocznym prezydent Republiki Klement Gottwald stwierdził, że Czechosłowacja spotyka rok 1949 z całkowitą pewnością, że rok ten przyniesie krajowi wiele nowych sukcesów i zwycięstw.

Rok 1948 — powiedział m. in. prezydent Gottwald — był doniosłym etapem w dziejach naszych narodów i naszego państwa. W lutym 1948 r. pokonał siły reakcji, które usiłowały przywrócić stary ustroj kapitalistyczny. W ten sposób zabezpieczyliśmy trwale rozwój naszego państwa na drodze do socjalizmu.

Prezydent Gottwald przypomniał, jak rozwijały się wydarzenia po lu tym ubiegłego roku i podkreślił o-

Protesty przeciw „reorganizacji” przemysłu unarodowionego

De Gaulle uratował Queuille'a w głosowaniu nad preliminarzem budżetu

PARYŻ 3.1 (AP). Zgromadzenie Narodowe obradowało w noc sylwestrową nad rządowymi projektami finansowymi. Zgromadzenie uchwaliło: 1) 62 miliardy franków wojskowych kredytów przewidzianych na styczeń i luty 1949 r. i 2) 880 miliardów franków kredytów cywilnych na rok 1949. Rządowy preliminarz budżetowy na rok 1949 został definitywnie przyjęty 327 głosami przeciwko 244.

Przewiduje on m. in. 140 miliardów franków dodatkowych podatków oraz rozpisanie pożyczki tzw. dobrowolnej, mającej przynieść skarbowi państwa 100 miliardów franków.

Ponadto Zgromadzenie Narodowe postanowiło podnieść opłaty pocztowe i telegraficzne.

Dla utrzymania fidejucjum, że projekty budżetowe uchwalono w 1948 roku kalendarz Zgromadzenia wykazuje datę 31 grudnia 1948 r.

W nocy z 1 na 2 stycznia Rada Republiki uchwaliła z nieznacznymi poprawkami 150 głosami przeciwko 23 głosom komunistów cywilne wydatki bu-

dżetowe. Rada wypowiedziała się za wprowadzeniem w życie reformy podatkowej dopiero od 1 marca 1949 r., podczas gdy rząd domagał się wprowadzenia tej reformy od 1 stycznia.

Decyzja Rady Republiki, która w piątek odrzuciła 105 głosami przy 85 wstrzymujących się rządowy preliminarz budżetowy wywołała ożywione komentarze. Jak wiadomo o odrzuceniu projektu przesądziły głosy gaullistów. Wbrew pozorom uchwała ta udatowała sytuację premiera Queuille'a, gdyż projekt wrócił do Zgromadzenia Narodowego i tam wystarczyła zwykła większość głosów do definitywnej uchwały. Z drugiej strony odrzucenie całości preliminarza budżetowego przez Radę pozwoliło rządowi uniknąć dyskusji w Zgromadzeniu nad istotnymi poprawkami. Deputowany Duclos przemawiając podczas drugiego czytania preliminarza zwrócił uwagę na manewr gaullistów, który pozwolił rządowi na uniesienie trudności.

Centrale organizacji związkowych kategorycznie protestują przeciwko rządowemu projektowi „reorganizacji” przemysłu unarodowionego.

Krajowy komitet federacji związków zawodowych pracowników elektryczności wypowiedział się przeciw projektowi rządowemu. Nad wytworzoną sytuacją obradowała federacja górników CGT. Związek zawodowy górników Force Ouvriere opublikował komunikat, w którym zapowiada strajk ostrzegawczy.

Komisja Prasy Zgromadzenia Narodowego odrzuciła wniosek komunistyczny, domagający się usunięcia kolaborantów z dzienników francuskich. Przeciwko wnioskowi głosowali gaullisci MRP i radykałi. Socjaliści wstrzymali się od głosowania.

Loty wywiadowcze samolotów brytyjskich

LONDYN, 3.1 (PAP). Samoloty brytyjskie odbywają loty wywiadowcze nad frontem żydowsko-egipskim, aby sprawdzić, czy oddziały żydowskie przekroczyły granicę egipską. Gdyby wiadomość o przekroczeniu granicy egipskiej została potwierdzona, wówczas rząd brytyjski miałby — jak podają w kółkach londyńskich — okazać Egiptowi na podstawie układu egipsko-brytyjskiego — pomoc.

Jak donosi z Tel Awiwu agencja Reutersa, w niedzielę o świcie ogłoszono alarm lotniczy, stwierdzono bowiem przelet samolotu egipskiego. Rzecznik Izraela oświadczył, że bombowce żydowskie zaatakują Kair i inne miasta egipskie, gdyby miały powtórzyć się ataki Egiptu na terytorium Izraela poza obszarem strefy działań wojennych.

Przeciw terrorowi monarcho-faszystowskiemu

Apel gen. Markosa do opinii publicznej świata

PARYŻ, 3.1 (PAP). Agencja AFP podaje za radiem Wolnej Grecji treść apelu, z którym zwrócił się gen. Markos do międzynarodowej

opinii publicznej. Gen. Markos wywołał w opinii światowej do zaprotegowania przeciwko masowej eksterminacji ludności Peloponezu przez wojska monarcho-faszystowskie, które od kilku dni wznawiały operacje wojenne na tym odciśniętym froncie. Gen. Markos oświadczył w swym apelu, że ostatnio aresztowano i deportowano na półwyspie peloponeskim 4 tys. osób spośród ludności cywilnej.

Według doniesień agencji Eleftra Ellada, władze monarcho-faszystowskie aresztowały w Salonikach 100 osób pod zarzutem posiadania nadawczej stacji radiowej i przesyłania wiadomości dla armii demokratycznej.

Jak donosi ta agencja, jednostki armii demokratycznej, operujące na masywie górskim Vitsi, atakowały silnie umocnioną bazę nieprzyjaciela — Bikowiz. Żołnierze armii demokratycznej zdołali, przy użyciu artylerii, zniszczyć wiele nieprzyjacielskich karabinów maszynowych i pół maszynowych.

W Środkowej Macedonii jednostki armii demokratycznej zaatakowały straż elektrowni miasta Nieritis. Inny oddział armii demokratycznej wdarł się do miasta Larini, gdzie za pomocą broni przeciwpancernej rozbił oddział nieprzyjacielskiej Sily zbrojnej 20 brygady zaatakowały miasteczko Polikastro, będące silnym punktem oparcia nieprzyjaciela, przy czym udało im się dotrzeć do miasta, niszcząc 17 gniazd karabinów maszynowych, siedzibę policji, ciekrownię i 2 meoty.

Oddział wolnych strzelców tejże brygady wdarł się do miasta Poliginos, na półwyspie Halkidiki.

Agresja w Indonezji trwa mimo uchwały Rady Bezpieczeństwa

PARYŻ, 3.1 (PAP.). Mimo uchwały Rady Bezpieczeństwa, która nakazała przerwanie ognia w Indonezji, oddziały

holenderskie w dalszym ciągu posuwają się w głąb Sumatry, wypierając wojska indonezyjskie z ich pozycji.

Władze holenderskie w Indonezji powiadają przerwanie walk dopiero po zakończeniu „akcji policyjnej”, tj. po zajęciu całego terytorium Republiki Indonezyjskiej.

Rzecznik rządu holenderskiego złożył oświadczenie, w którym wyraził przekonanie, że Waszyngton przyjmie życzenia „holenderską koncepcję rozwiązania sprawy indonezyjskiej”.

Z Now Delhi donoszą, że Pandit Nehru złożył oświadczenie, w którym potępił ostro agresję holenderską w Indonezji. Premier Hindustanu domagał się natychmiastowego wycofania wojsk holenderskich na dawne pozycje oraz wzięcia śledztwa przeciwko agresorom. Pandit Nehru zwrócił się równocześnie z apelem do Stanów Zjednoczonych, aby przerwały wszelkie dostawy do Holandii. W końcu mówca wyraził pogląd, że Rada Bezpieczeństwa podejmie „skuteczne środki, mające na celu rozwiązanie sprawy indonezyjskiej”.

Jak donosi agencja France Presse, do Now Delhi została zwołana konferencja krajów azjatyckich dla omówienia sytuacji, jaka wytworzyła się w Indonezji wskutek agresji holenderskiej.

Jak donosi z Batawii agencja Reutersa, dowództwo wojsk holenderskich w Indonezji ogłosiło komunikat twierdzący, że holenderska akcja wojskowa na Jawie zakończyła się z dniem 31 grudnia i jakoby od tego czasu zadanie wojsk holenderskich polegało na ograniczeniu działań przeciwko „nieregularnym” grupom.

Strajk pracowników autobusów i tramwajów w Londynie

LONDYN, 3.1 (PAP.). W dniu 1 stycznia odbył się w Londynie strajk pracowników autobusów i tramwajów, który ma powtarzać się w każdą sobotę do czasu uwzględnienia postulatów w sprawie pracowników specjalnego dodatku za pracę w sobotę popołudniu.

Głos belgijskiej opinii publicznej

Kiedy USA przestaną eksploatować belgijskie złoża uranu w Kongo?

BRUKSELA, 3.1 (PAP.). Na pytanie dziennikarza belgijskiego, dotyczące sprawy nabycia przez Francję uranu w Kongo belgijskim, profesor Joliot-Curie, twórca pierwszego stosu atomowego, udzielił następującej odpowiedzi: „Jest wątpliwe, byśmy w obecnych warunkach mogli otrzymać uran z Konga belgijskiego. Jesteśmy jednak gotowi rozpocząć pertraktacje z rządem belgijskim w sprawie dostaw uranu dla Francji”.

Komentując oświadczenie prof. Joliot-Curie, brukselski dziennik „Pourquoi-pas” pisze m. in.: „Wszystcy w Belgii wiedzą o tym, że cała produkcja uranu z Konga belgijskiego jest dostarczana na Stany Zjednoczone na podstawie układu z czasów ostatniej wojny.

Układ ten, który dotyczy wyłącznie produkcji uranu, wygasa z dniem pod-

pisania traktatu pokojowego. Dotychczas — jak wiadomo — traktat nie został jeszcze podpisany. Uran belgijski jest więc w dalszym ciągu kierowany do USA”.

Czy ta skądinąd dla interesów Belgii sytuacja długo jeszcze potrwą? — zapytuje „Pourquoi-pas”. Nie ma bowiem powodu — dodaje dziennik — aby Belgia, która posiada najbogatsze złoża uranu na świecie i licznych uczonych, miała być pozbawiona prawa do prowadzenia badań nad energią atomową. Zagadnienie to — stwierdza „Pourquoi-pas” — ma tym większe znaczenie dla Belgii, że wobec zmniejszenia się zapasów w kopalniach belgijskich, Belgia znajduje się wkrótce wobec problemu zużyczenia do celów przemysłowych energii atomowej.

W kilku wierszach

— W niedzielę, 2 stycznia b. r. odbyły się w Czechosłowacji konstytuujące posiedzenia nowoutworzonych okręgowych Rad Narodowych. W Pradze wygłosił z tej okazji przemówienie minister spraw wewnętrznych, Nosek, który oświadczył m. in., iż reforma administracji publicznej w Czechosłowacji jest jednym z podstawowych warunków budowania socjalizmu w Ludowo-Demokratycznej Republice.

— Na Malajach doszło do walk między partyzantami a oddziałami brytyjskimi. 8-miu żołnierzy brytyjskich zostało zabitych w pobliżu miejscowości Ipo.

— Z Now Delhi donoszą, że rządy Hindustanu i Pakistanu doszły do porozumienia w sprawie przerwania ognia na froncie kasmirskim.

— W nocy z 1 na 2 stycznia spadł na miasteczko obywateli transylwańskich „Queen Mary”, wkrótce po wypłynięciu z Cherbourga w drodze do Nowego Jorku. Na pokładzie znajdowało się przeszło 500 pasażerów. Wypadek ten nastąpił w od-

ległości zaledwie 200 metrów od włoskiej rybackiej Quergueville. W niedzielę o godz. 10 rano transatlantyk zdołał o własnych siłach zejść z mielizny i zawinął znów do Cherbourga.

— Jacht amerykański, który podał za portu norweskiego Vigo na wyspy Kanaryjskie i do Wenezueli, zatonił 31 grudnia w pobliżu wyspy hiszpańskiej Corbeiro. Spośród 18 pasażerów narodowości norweskiej, znajdujących się na pokładzie statku, uratowała się tylko 12-letnia dziewczynka.

— Nad zachodnim wybrzeżem Włoch nastąpiła katastrofa lotnicza — sfrzykańskiego samolotu pasażerskiego. Ofiarą katastrofy padło 8 osób.

— Komitet Wykonawczy związku kolejarzy brytyjskich opublikował komunikat, stwierdzający, że nie osiągnięto porozumienia w rokowaniach prowadzonych z władzami kolejowymi. W razie braku porozumienia w przeciągu 3 tygodni w sprawie podwyżki płac — ogłoszony będzie strajk powszechny.

53 miliardy na podwyżkę płac

ZASADNICZA reforma płac i ostateczne zniesienie przydziałów kartkowych zostały przeprowadzone razem bo to są sprawy, które, się ściśle z sobą wiążą. W dotychczasowym systemie płac kartka zaopatrzenia była częścią składową pobieranej płacy i ten system dał nam w swoim czasie olbrzymie korzyści. Kartka żywnościowa i odzieżowa pozwalały pracownikowi zaopatrywać się w najkonieczniejsze produkty wtedy, gdy cena ich na wolnym rynku była dla niego absolutnie niedostępna.

Różnicę między ceną towaru nabytego na podstawie kartki zaopatrzenia i ceną wolnorynkową płaciło państwo — i każdy to rozumie, że taki stan rzeczy mógł być tylko doraźny, przejściowy i musiał ulec zmianie z chwilą stabilizacji gospodarczej.

Masa towarów i produktów na naszym rynku różnie i od dawna prowadzona jest polityka wyłączenia różnych towarów spod reglamentacji. Chodzi nie tylko o towary kartkowe, ale także o wiele produktów przemysłowych. Nasza polityka gospodarcza od dawna postawiła sobie za zadanie stworzenie na rynku tylko jednej ceny i wypłacać wynagrodzenie za pracę tylko w pieniądzu.

Przy reformie systemu płac, która będzie zrealizowana do 8 stycznia, uwzględniono — jak to oświadczył min. Minę w Sejmie — zniesienie kartek i podwyżki opłat za świadczenia publiczne. Odpowiednio podniesiono płace, jak zresztą robiono to dotychczas przy częściowym znoszeniu

reglamentacji, — ale jeszcze inne rzeczy mają zasadnicze znaczenie. Ugrupowano płace inaczej, niż było dotychczas, przez co podniesiono zarobki ludzi więcej pracujących, dodatki rodzinne zamiast kart żywnościowych rodzinnych powiększono tak wydatnie, że są one od 1 stycznia poważną częścią zarobków pracowniczych, a w ogóle realną wartość zarobków podniesiono o 10 procent. W gospodarce państwowej wyraża się to w podwyższeniu ogólnego funduszu płac o olbrzymią sumę 53 miliardów zł.

Stworzono jednolity system płac, wyższy realnie, które mogą być podyższone za przekraczanie normy. Sprawa zasługuje jeszcze na uwagę także ze stanowiska ogólnie europejskiego: Gdy w Europie szaleje system kartkowy, gdy coraz bardziej ogranicza się przydziały kartkowe, nie mówiąc już o tym, że często nie są one realizowane — Polska jest trzecim krajem w Europie po ZSRR i Szwajcarii, który przydziały reglamentowane zniósł zupełnie.

Uroczystości noworoczne w placówkach polskich za granicą

MOSKWA, 3.1 (PAP.). 31 grudnia 1948 r. odbyła się w ambasadzie RP w Moskwie uroczystość składania gratulacji noworocznych najwyższym władzom RP. na ręce ambasadora RP w Moskwie, Mariana Naszkowskiego. Gratulacje złożyli przedstawiciele pracowników ambasady, Polskiej Agencji Prasowej oraz studentów i oficerów polskich, odbywających studia w Moskwie. Po złożeniu gratulacji ambasador RP w Moskwie, Marian Naszkowski, wygłosił przemówienie okolicznościowe.

BUDAPESZT, 3.1 (PAP.). W dniu 1 stycznia przedstawiciele kolonii polskiej w Budapeszcie i członkowie prezydium Tow. węgiersko-polskiego składali życzenia Noworoczne posłowi RP w Budapeszcie, drowi Alfredowi Fiedlerowi.

Podczas przyjęcia u ministra Fiedlerkiewicza, Związek Polaków zamieszkałych na Węgrzech wystosował do prezydenta RP, Bolesława Bieruta, depe-

szę gratulacyjną, w której, składając pierwszemu obywatelowi Państwa Polskiego serdeczne życzenia Noworoczne, zapewnia, że w dalszym ciągu pracować będzie dla dobra demokratycznej Polski Ludowej.

BRUKSELA, 3.1 (PAP.). Posel RP w Belgii, Aleksander Krajewski przyjął w dniu 1 stycznia przedstawicieli Rady Narodowej Polaków, oraz organizacji, wchodzących w jej skład, którzy złożyli na jego ręce życzenia Noworoczne dla najwyższych władz Rzeczypospolitej.

Laureaci nagród państwowych

L. Rudnicki, X. Dunikowski i L. Schiller

Państwo Polskie — wśród tylu zadań, jakie podejmuje i wielu trosk o rozwój wszystkich dziedzin życia odrodzonej Polski — dało do wód swej dbałości o rozwój twórczości przez przyznanie nagród państwowych przedstawicielom literatury i sztuki.

Zyciorysy tegorocznych laureatów — ich czyny i słowa świadczą, że nagrody państwowe złożono w godne ręce.

Lucjan Rudnicki, któremu przyznano nagrodę literacką, rozpoczął swą karierę pisarską w redagowanym przez niego komunistycznym „Nowym Głosie”, ale po piątym numerze czasopismo zostało zamknięte i to wraz z redaktorem.

Pierwsza powieść jego „Odrodzenie” wydana w 1920 roku, przyjęła dość przychylnie przez krytykę krajową tłumaczona była na język rosyjski i niemiecki. Natomiast druga książka — zbiór opowiadań p.t. „Republika demokratyczna” została ze względu na temat prawie całkowicie przemilczana. Po tych próbach zaniechał literatury. „W Polsce sanacyjnej — mówił — nie miał dla kogo pisać, ani nie mógł pisać tak jak chciał”.

Po wojnie dał się poznać szerokiemu ogółowi przez „Stare i nowe”. „Pierwsza strona tej powieści-pamiętnika została napisana w 1927 r. a materiał do niej gromadził się w pamięci autora przez długie lata”.

Głównym motywem tej książki, która nie mogła być wydana przed wrześniem 1939 r., była poza impulsem czysto pisarskim, chęć dania

prawdziwego obrazu życia robotniczego. W formie ostatecznej Rudnicki napisał „Stare i nowe” po wojnie, pod wpływem wewnętrznej radości ze zwycięstwa klasy robotniczej.

Na pytanie o dalsze plany literackie laureat odpowiedział: „Nie mogę o niczym innym myśleć dopóki nie ukończę „Stare i nowe”. W najbliższym czasie kończę drugi tom, całość zaś obliczona jest na cztery tomy.

Xawery Dunikowski — laureat Państwowej Nagrody Plastycznej — jest znany jako twórca od dawna.

Bogata twórczość Xawerego Dunikowskiego, najwybitniejszego dziś w Polsce rzeźbiarza nie da się określić w paru zdaniach-sloganach, wymaga dokładnej analizy poszczególnych etapów. W wywiadzie zamieszczonym jesienią 1946 r. przez „Przegląd artystyczny” artysta powiedział nawet: „Rzeźba jest liczbą, zadaniem matematycznym, rzeźba jest syntezą. Dlatego właśnie... pościągają mnie malarstwo, które jest bogatsze, posiada kolor. Pozwala mi się wyżyć emocjonalnie pełniej aniżeli rzeźba”.

Leon Schiller — laureat Państwowej Nagrody Teatralnej, ma za sobą również bogatą twórczość teatrologa, reżysera i inscenizatora.

Największą sławę zdobyły sobie inscenizacje „Księcia Potiomkina”, poemat o rewolucji 1905 roku polskiego modernisty Tadeusza Micińskiego, „Róża” Stefana Żeromskiego oraz wielkiego dramatu polskiego z epoki romantyzmu — „Nieboskiej Komedii” — Zygmunta Krasińskiego. Poza Warszawą Schiller wystawił poematy dramatyczne Juliusza Słowackiego „Samuela Zborowskiego” i „Kordiana” oraz dramaty Shakespeare’a „Koroliana” i „Burze”. Dziełem jednak najbardziej dojrzałym jego całego życia było wystawienie „Dziadów” Adama Mickiewicza w roku 1935 we Lwowie a później w Wilnie, Warszawie i Sofii.

W czasie okupacji niemieckiej przebywał w Warszawie, biorąc udział w polskim Ruchu Oporu. Uwięziony jako zakładnik po zamachu na Igo Syma dostał się do Oświęcimia. Wypuszczony z tej katowni, Schiller wrócił do Warszawy i w czasie powstania organizował widowiska teatralne dla walczących oddziałów. Wzięty do niewoli przebywał w obozie w Murau i po wkroczeniu wojsk alianckich zorganizował pod opieką YMCA teatr żołnierski, z którym objechał północne Niemcy, Belgię i Holandię.

Po powrocie do Polski w roku 1946, wystawił w Teatrze Wojska Polskiego w Łodzi „Krakowiaków i Górali”, „Celestynę” Rojasa oraz „Burzę” Shakespeare’a poświęcając swe siły kierownictwa teatru. Wyższą Szkołę Teatralną, redakcję miesięcznika „Teatr”, Państwowej Radzie Teatralnej i pracy społecznej.

W czasie okupacji niemieckiej przebywał w Warszawie, biorąc udział w polskim Ruchu Oporu. Uwięziony jako zakładnik po zamachu na Igo Syma dostał się do Oświęcimia. Wypuszczony z tej katowni, Schiller wrócił do Warszawy i w czasie powstania organizował widowiska teatralne dla walczących oddziałów. Wzięty do niewoli przebywał w obozie w Murau i po wkroczeniu wojsk alianckich zorganizował pod opieką YMCA teatr żołnierski, z którym objechał północne Niemcy, Belgię i Holandię.

Po powrocie do Polski w roku 1946, wystawił w Teatrze Wojska Polskiego w Łodzi „Krakowiaków i Górali”, „Celestynę” Rojasa oraz „Burzę” Shakespeare’a poświęcając swe siły kierownictwa teatru. Wyższą Szkołę Teatralną, redakcję miesięcznika „Teatr”, Państwowej Radzie Teatralnej i pracy społecznej.

Gdańska, Gdyni i Elbląga przyznano na budownictwo mieszkaniowe tych terenów 724 mln. zł, przy czym 186 mln. zł na mieszkania dla pracowników przemysłu. Województwo łódzkie otrzymało na budownictwo mieszkaniowe 666 mln. zł, z czego 607 mln. zł dla pracowników przemysłu. W dalszej kolejności idą: woj. wrocławskie — 638 mln. zł (388 mln. zł), Szczecin — 618 mln. zł (99 mln. zł), Poznań — 409 mln. zł (236 mln. zł), Wrocław — 381 mln. zł (117 mln. zł) i in.

Państwowe budownictwo mieszkaniowe w 1948 r. cechuje równowaga między budownictwem remontowym, a budownictwem nowym. W dziedzinie budownictwa nowego nastąpiło w r. b. częściowe zerwanie z prowadzonym dotąd budownictwem rozproszonym, realizowanym przez setki poszczególnych inwestorów. Dzięki powstaniu w kwietniu br. Zakładu Osiedli Robotniczych, który podjął budowę szeregu zwartych kolonii mieszkaniowych wprowadzono nową formę budownictwa osiedlowego, realizowanego również przez Warszawską Spółdzielnię Mieszkaniową.

HALINA BRODZKA

Związki zawodowe wobec nowych zadań

Uchwały prezydium KCZZ

29 ub. m. odbyło się posiedzenie Prezydium KCZZ pod przewodnictwem p. Edwarda Ochaba.

Stwierdziwszy na wstępie obrad, że zagadnienia Związków Zawodowych znalazły szerokie i głębokie ujęcie na Kongresie PZPR, Prezydium KCZZ uchwaliło dla zmobilizowania związków zawodowych do wykonania zadań, postawionych przez Kongres w styczniu i lutym zorganizować rozszerzone plenarne posiedzenia zarządów głównych, okręgowych komisji, powiatowych rad i oddziałów związków zawodowych — dla omówienia zagadnień ideologicznych, ekonomicznych (no we umowy zbiorowe), kulturalno-oświatowych i innych. Aktyw związkowy przeniesie te zagadnienia na zakłady pracy

W toku dalszych obrad sekretarz KCZZ, Kofman złożył sprawozdanie o przebiegu prac, związanych z zawieraniem nowych umów zbiorowych. Postanowiono wezwać wszystkie zarządy główne do rozpracowania tych zagadnień na rozszerzonych plenarnych posiedzeniach oraz zapoznać dokładnie wszystkich pracujących z reformą płac i nowymi umowami zbiorowymi.

Prezydium przyjęło nadto uchwałę, zalecającą zarządom głównym ogłoszenie drukiem umów zbiorowych ze szczegółowymi komentarzami.

W końcu omówiono m. in. problem lepszego wykorzystania domów wypoczynkowych w okresie zimowym i załatwiono szereg drobnych spraw.

50.000 izb mieszkalnych dla świata pracy w roku 1948

PO zakończeniu wojny w miastach polskich znajdowało się ok. 295 tys. zniszczonych lub poważnie uszkodzonych budynków o łącznej kubaturze prawie 527 mil. m³ sz. Całość kubatury, która nie nadawała się wskutek zniszczeń do użytkowania, mogłaby obsłużyć, jak podają źródła Min. Odbudowy, ok. 7 mln. ludności miejskiej, a więc np. całą ludność Szwecji.

Znaczną część zniszczonych budynków miejskich stanowiły domy mieszkalne. Jednakże w pierwszym okresie powojennym (1945—46) nakłady inwestycyjne na cele budownictwa mieszkaniowego wynosiły minimalny procent ogólnych inwestycji państwowych. Wynikało to zarówno z rzeczywistej konieczności skierowania największego wysiłku na odbudowę transportu, komunikacji i podstawowych gałęzi przemysłu, jak też z pewnego niedoceniań gospodarczych i społecznych skutków powstałego w wielu ośrodkach kryzysu mieszkaniowego.

Zasadnicza zmiana w tej dziedzinie nastąpiła w r. 1947, kiedy stwierdzono, że brak mieszkań robotniczych w okręgu Śląsko-Dąbrowskim może grozić

zmniejszeniem produkcji dwóch kluczowych przemysłów węglowego i hutniczego.

W związku z tym przeznaczone pierwotnie na budownictwo mieszkaniowe kwoty zostały w ciągu roku powiększone przez Sejm drogą kredytów dodatkowych o ok. 72 proc.

W r. 1948 wydatki Państwa na cele budownictwa mieszkaniowego zostały w Państwowym Planie Inwestycyjnym określone na sumę 16.965 mln. zł, co stanowi kwotę dwa razy większą niż w r. 1947. Jednocześnie inwestycje na budownictwo mieszkaniowe wynoszą 43 proc. całości kredytów Min. Odbudowy, podczas gdy następną co do wielkości pozycją planu na inne rodzaje budownictwa nie przekracza 10 proc.

W ciągu bieżącego roku inwestycyjnego nastąpiło dalsze jeszcze powiększenie kredytów na budownictwo mieszkaniowe, które wzrosły w ramach planu o około 16 proc., osiągając na 30 września 1948 r. sumę 18,5 mld. zł.

W myśl planu sumy inwestycyjne przewidziane na budownictwo mieszkaniowe powinny pozwolić na oddanie w 1948 r. do użytku 17.200 nowych izb i 34.600 izb odremontowanych, oraz zabezpieczenie przez dalszej dekapitalizacji 23 tys. izb — głównie na Ziemiach Odzyskanych. Dzięki zwiększeniu pierwotnie prelimitowanych kredytów zwiększona została również ilość odbudowanych i nowozbudowanych izb mieszkalnych.

Na budownictwo mieszkaniowe w Warszawie przypada w 1948 r. 4.065 mln. zł, z czego 787 mln. zł kredytów skarbowych, 1.995 mln. kredytów bankowych i 1.283 mln. środków własnych. Globalna suma kredytów dla Warszawy rozdzielona została w sposób następujący: 687 mln. zł kredytów skarbowych, 1.135 mln. zł kredytów bankowych i 1.233 mln. zł środków własnych.

Dla pozostałych miast Polski kredyty

na budownictwo mieszkaniowe wyniosły 14.521 mln. zł, z czego 676 mln. zł kredytów skarbowych, 12.448 mln. zł kredytów bankowych i 1.397 mln. zł środków własnych. Z powyższych kredytów największa suma 13.423 mln. zł przypada na budownictwo pracownicze (z czego 11.670 mln. zł kredytów bankowych), 513 mln. zł na budownictwo społeczne i 585 mln. zł na t. zw. akcję ogólną zabezpieczającą budowlaną.

Okolo 70 proc. kredytów przeznaczonych w planie 1948 r. na pracownicze budownictwo mieszkaniowe przypada na budownictwo mieszkaniowe dla pracowników państwowych. Związanie planu budownictwa mieszkaniowego z potrzebami rozbudowującego się przemysłu widoczne jest najlepiej w rozmieszczeniu terytorialnym sum inwestycyjnych.

Największe kredyty na budownictwo mieszkaniowe otrzymało w rb. woj. śląsko-dąbrowskie. Wyniosły one 8.108 mln. zł, z czego prawie cała suma kredytów bankowych, a mianowicie 7.816 mln. zł przeznaczona została na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych pracowników przemysłu państwowego.

W związku z aktywizacją rejonów

Gdańska, Gdyni i Elbląga przyznano na budownictwo mieszkaniowe tych terenów 724 mln. zł, przy czym 186 mln. zł na mieszkania dla pracowników przemysłu. Województwo łódzkie otrzymało na budownictwo mieszkaniowe 666 mln. zł, z czego 607 mln. zł dla pracowników przemysłu. W dalszej kolejności idą: woj. wrocławskie — 638 mln. zł (388 mln. zł), Szczecin — 618 mln. zł (99 mln. zł), Poznań — 409 mln. zł (236 mln. zł), Wrocław — 381 mln. zł (117 mln. zł) i in.

Państwowe budownictwo mieszkaniowe w 1948 r. cechuje równowaga między budownictwem remontowym, a budownictwem nowym. W dziedzinie budownictwa nowego nastąpiło w r. b. częściowe zerwanie z prowadzonym dotąd budownictwem rozproszonym, realizowanym przez setki poszczególnych inwestorów. Dzięki powstaniu w kwietniu br. Zakładu Osiedli Robotniczych, który podjął budowę szeregu zwartych kolonii mieszkaniowych wprowadzono nową formę budownictwa osiedlowego, realizowanego również przez Warszawską Spółdzielnię Mieszkaniową.

68 mld. zł. wyniosą obroty CHPM w roku 1949

Motywy podejmowania inicjatywy gospodarczej przez państwa socjalistyczne jest maksymalizacja sił wytwórczych społeczeństwa, stały wzrost dochodu społecznego i słuszny jego podział w obrębie części konsumowanej. Poprzez wprowadzenie harmonii wszystkich elementów gospodarczych, dąży się do zapewnienia stałego postępu i wzrostu gospodarczego, do osiągnięcia wciąż nowego stanu proporcji gospodarczych na wciąż wyższym poziomie.

Realizacja tych założeń u nas, po dokonaniu uspołecznieniu produkcji w jej kluczowych pozycjach, nie mogła nie wywołać walki o uspołecznienie handlu. Stąd też „bitwa o handel”, staje się zadaniem o narastającym ciężarze gatunkowym.

Rzecz naszemu handlowi wewnętrznego rozpoczął się w sytuacji szczególnie niekorzystnej dla niego. Przemysł państwowy w pierwszym okresie swego rozwoju nie miał socjalistycznej podbudowy od strony dystrybucyjnej, zarówno na odcinku hurtu, jak i detalu. Cały obrót towarowy cyrkulował za pośrednictwem aparatu handlowego sektora kapitalistycznego, przechwytyującego znaczną część dochodu społecznego. Zewnętrzny przejawami tych trudności były — brak stabilizacji cen, powstawanie spekulacji i nadmierne zyski z obrotu towarowego. Tym szkodliwym przejawom nie mogła przeciwstawić się spółdzielczość, której ówczesna działalność z racji zniekształcenia i niejednokrotnie wypaczenia ideowego i strukturalnego, od biegła od roli i funkcji instrumentu socjalistycznego obrotu towarowego.

Sytuacja ogólna

Przemysł w wyniku nacjonalizacji, stał się do pewnego stopnia instytucją interesu publicznego — przyjął rolę, jaką winien spełniać w systemie gospodarki uspołecznionej. Jeżeli chodzi o handel to pozostawał on wciąż jeszcze na uboczu tej gospodarki, związany wpływami wolnego kapitału.

W takim układzie sytuacji stało się konieczne powzięcie przez państwo decyzji, gwarantujących skuteczność przeciwdziałania tym niepożądanym przejawom oraz uczynienia z pośrednictwa handlowego — funkcji społecznej. Środkami zaradczymi, podjętymi przez państwo, były: organizacja państwowego aparatu handlowego, zorganizowanie czynnika społecznego do kontroli handlu sektora kapitalistycznego i wreszcie reorganizacja spółdzielczości.

Oceniając dotychczasowy etap walki o uspołecznienie handlu, stwierdzić możemy, że bilans działalności państwa na tym odcinku życia gospodarczego, posiada bardzo poważne pozycje. Szczególnie korzystny wpływ na układ stosunków gospodarczych w handlu notuje właśnie r. 1948, w którym wzrost ciężaru gatunkowego socjalistycznego aparatu handlowego był najintensywniejszy.

Udział aparatu socjalistycznego, a więc państwowego i spółdzielczego, w rozprowadzeniu artykułów przemysłu państwowego na szczeblu hurtu oceniany był pod koniec r. 1948 na 97,5 proc. Zaledwie 2,5 proc. artykułów przemysłu państwowego znajdowało się w obrębie hurtu sektora kapitalistycznego. W całości handlu hurtowego, a więc łącznie z artykułami przemysłu państwowego i rolniczymi, udział hurtu socjalistycznego sięgał 85 proc. Na przestrzeni 1948 r. dokonano hurtu uspołecznionego gwałtownego przeskoku zwiększając swój udział prawie o 100 proc.

Odmienne przedstawia się sytuacja, jeśli chodzi o odcinek handlu detalicznego. Udział detalu socjalistycznego oceniany jest na co najmniej 35 proc. całości obrotu detalicznego.

Takie ukształtowanie się sytuacji wy nikło przede wszystkim z następującej okoliczności. W naszym systemie demokracji ludowej współdziałanie obok siebie trzy formacje gospodarcze: socjalistyczna, kapitalistyczna i drobno-towarowa. Na odcinku hurtu stanowiącym dominujące miejsce elementy gospodarki socjalistycznej. Handel detaliczny tylko w pewnej części oparty jest przez go spodarkę kapitalistyczną, w pozostałej zaś przez formację gospodarczą drobno-towarową. W dostosowaniu do istniejących warunków polityka gospodarcza szła więc na odcinku handlu detalicznego po linii zastępowania gospodarki sektora kapitalistycznego w detalu elementami gospodarki socjalistycznej.

W zapadnięciu walki o uspołecznienie handlu tkwi problem zasadniczego

znaczenia, jakim jest cena i koszty handlowe. Jest niewątpliwym sukcesem polityki gospodarczej państwa, że bitwę o handel, dzięki przemysłowej i konsekwentnie realizowanej walce o uspołecznienie handlu, przeprowadziła z takim sukcesem, jakim jest osiągnięcie stabilizacji cen w hurtowniach.

Bilans 1948 r.

Walka o uspołecznienie dystrybucji wyrobami metalowymi stanowiła jedno z czołowych zadań w pracy CHPM, na przestrzeni całego r. 1948. Realizacja tego zadania przez CHPM była zagadnieniem szczególnie trudnym i wymagającym bardzo poważnego wysiłku.

CHPM, należy do rzędu Central Handlowych stosunkowo młodych. Start swój do marszu socjalistycznego na odcinku handlu hurtowego i detalicznego rozpoczęła dopiero na przełomie r. 1947-48. Na ten okres czasu przypada bowiem powstanie placówek hurtowych CHPM, tzw. Składow Własnych, których na wstępie 1948 r. czynnych było 11, a pod koniec roku 24.

Szczupła ilość własnych placówek hurtowych nakazywała nawiązanie jak najściślejszej współpracy z hurtownikami innych Central Handlowych i spółdzielczością. Jeśli chodzi o wielkość masy towarowej, rozprowadzonej przez hurtownie Central Handlowych współpracujących z CHPM, to oscylowała ona wokół 1/4 udziału, przypadającego na handel państwowy. Stąd też osiągnięcie poważnego dorobku na odcinku walki o uspołecznienie hurtu artykułami metalowymi przez hurt państwowy stanowi niezaprzeczalny sukces własnego aparatu CHPM. Ilustrują nam to dane porównawcze poniżej.

Uspołecznienie handlu

W pierwszym kwartale 1948 r. udział hurtu państwowego w przepływie masy w hurtowniach wynosił 30,2 proc. całości, a pod koniec roku sięgał ok. 48 proc., z czego blisko 3/4 przypadło na Składy Własne CHPM.

Najbardziej predystynowanym sojusznikiem państwowego hurtu w przejęciu dystrybucji artykułów metalowych — była spółdzielczość, zwłaszcza zaś po przeprowadzonej reorganizacji i powołaniu spółdzielczości — Samopomoc Chłopska. Udział spółdzielczości, wynoszący w okresie pierwszego kwartalu 39,4 proc., wzrósł pod koniec roku do około 43 proc. całej masy w hurtowniach.

Łącznie więc socjalistyczny aparat

hurtu partycypował pod koniec roku w wysokości ok. 91 proc. całego przepływu masy w hurtowniach artykułów metalowych, a więc o kilka procent przewyższał nawet przeciętną udziału hurtu socjalistycznego (ocenianą na ca 85 proc.) dla wszystkich artykułów przemysłowych i rolniczych.

Jeśli chodzi o udział hurtu kapitalistycznego stwierdzić przede wszystkim należy, że CHPM walkę o uspołecznienie handlu prowadziła konsekwentnie, lecz w ścisłym powiązaniu do narastających warunków, wykluczających w ten sposób jakiegokolwiek awanturnictwo gospodarcze. Udział hurtu kapitalistycznego w rozprowadzeniu artykułów metalowych oceniał się zawsze jako pomocniczy i uzupełniający dystrybutorów uspołecznionych. Dlatego też, gdy stopniowo w ciągu roku wzrastał stan ilościowy placówek własnego hurtu, oraz, gdy spółdzielczość wykazywała aktywniejszą działalność, zasięg działalności hurtu prywatnego zmniejszał się. W wyniku realizacji tych założeń udział hurtu prywatnego, wynoszący na początku r. 1948 około 30,4 proc. skurczył się pod koniec roku do około 9 proc. obrotu w hurtowniach.

Poważnym osiągnięciem uzyskanym na odcinku hurtu, towarzyszyły równie

znaczne, chociaż w porównaniu do hurtu nie tak wysokie, wyniki na odcinku uspołecznienia handlu detalicznego. Udział detalu socjalistycznego zamykał się w granicach około 50 proc. całości obrotu artykułami metalowymi w hurtowniach, z czego na spółdzielczość przypadało ponad 4/5. W porównaniu do 35 proc. przeciętnego udziału detalu uspołecznionego dla wszystkich artykułów przemysłowych i rolniczych, udział powyższy na odcinku artykułów metalowych oceniał się jako osiągnięcia bardzo znaczne. Działalność własnych placówek detalicznych CHPM, zorganizowanych na przestrzeni 1948 r. w ilości 11 sklepów wielobranżowych i 3 sklepów wyrobów przemysłu precyzyjnego i optycznego, oceniał się jako mająca charakter wzorcowy i o znaczeniu wybitnie wychowawczym.

Nowe zadania

CHPM wkracza w rok 1949 ze zwiększonym planem produkcyjnym przemysłu metalowego, któremu towarzyszyć będzie wzmocniona praca ulokowania tej zwiększonej masy towarowej na rynku. Planowany wzrost zbytu wyrobów podstawowych gałęzi przemysłu metalowego, w porównaniu do zbytu 1948 r., obrazuje poniższe zestawienie:

PRZEMYSŁ	Plan 1948 r.	Wykonanie	%	Plan 1949 r.	% wzrostu
Maszyn Roln. i Młynsk	2,3 mld.	2,9 mld	126,1	2,7 mld	17,4
Śrub i Nitów	2,9 „	3,3 „	113,8	3,2 „	10,3
Gwoździ i Drułu	3,6 „	4,5 „	125,0	5,1 „	41,7
Wyrobów Blaszanych	4,5 „	5,1 „	113,3	6,0 „	33,3
Narzędzi	1,9 „	1,9 „	100,0	2,5 „	31,6
Mebli Stal. i Gal. Metal.	0,6 „	0,6 „	100,0	0,9 „	50,0
Precyzyjny Optyczny	1,3 „	1,5 „	115,4	2,2 „	69,2
Odlewniczy	4,2 „	6,2 „	147,6	7,6 „	80,9
Maszyn Włókienniczych	2,0 „	2,2 „	110,0	3,2 „	60,0
Botlarski	1,9 „	2,1 „	110,5	3,0 „	57,9
Maszynowy	3,4 „	3,2 „	94,1	7,1 „	108,8
Taboru i Sprz. Kolejowego	14,7 „	15,8 „	107,5	21,7 „	47,6
Obrabiarkowy	1,2 „	1,7 „	141,7	2,6 „	116,8
Razem	14,5 mld.	110 mld.	114,6	57,8 mld.	52,4

CHPM musiała będzie przede wszystkim poszerzyć i pogłębić walkę o uspołecznienie handlu. Zadaniem CHPM w r. 1949 będzie kontynuowanie w sposób przemyślany i przystosowany do konkretnych warunków dalszej rozbiadki wy uspołecznionego aparatu handlowego.

go, zarówno hurtowego jak i detalicznego.

Osiągnięcie wzrostu udziału państwowego i spółdzielczego handlu w obrębie towarowym nie wyczerpie całości zadania. Wzrostowi udziału musi towarzyszyć usprawnienie i potaniecie obrotu.

Usprawnienie i potaniecie obrotu, to zespół zadań bardzo trudnych. Wymagać on będzie całkowitej likwidacji marnotrawstwa i zerwania z istniejącym jeszcze gdzieś tam biurokratyzmem. Trzeba będzie poświęcić więcej pracy, wychowaniu i przygotowaniu kadr pracowniczych, nastawionych na wyższy ton pracy, jakim jest uspołeczniona dystrybucja.

W pracy organizacyjnej własnego aparatu handlowego czołowe miejsce musi zająć problem jak najbardziej racjonalnego i głęboko przemyślanego rozmieszczenia placówek, gwarantującego najlepsze znalezienie rynku, wreszcie oparcie zębów organizacyjnych na zasadzie zbliżenia i powiązania kierownictwa z najniższymi ogniwami operatywnymi.

CHPM wkracza w oparciu o dorobek dotychczasowy, w ostatni rok realizacji Planu Trzyletniego z przeświadczeniem, że na odcinku powierzonej jej służby przyczyni się do przyspieszenia budownictwa socjalizmu w Polsce.

HENRYK WENCEL

Z życia gospodarczego ZSRR

Bilans roku ubiegłego

Prasa radziecka w licznych artykułach podsumowuje wyniki działalności poszczególnych gałęzi przemysłu i republik radzieckich w roku 1948.

Hutnicy radzieccy nie tylko wykonali przed terminem plan roczny, lecz i przekroczyli swe dodatkowe zobowiązania przekraczając w czwartym kwartale przeciętny dzienny poziom wytwarzania w okresie przedwojennym.

Robotnicy naftowi obwodu Kuibyszewskiego i Azji Środkowej dotrzykali obietnicy danej Stalinowi i zrealizowali plan pięcioletni wydobycia nafty w ciągu 3 lat.

Zespoły robotnicze zakładów hutniczych Uralsu w ciągu 11 miesięcy i 22 dni dostarczyły więcej surowki, stali i wyrobów walcowanych, aniżeli przewidywał plan na lata 1949—1950.

Przemysł mleczarski osiągnął poziom przewidziany według planu pięcioletniego na rok 1950.

Produkcja globalna przemysłu ukraińskiego w ciągu 11 miesięcy 1948 roku powiększyła się w porównaniu z odpowiednim okresem roku poprzedniego o 47,5 proc.

Moldawia radziecka w roku 1948 dostarczyła o 10 milionów pudów zboża więcej, aniżeli w roku poprzednim.

W Republice Litewskiej dokonano w 1948 roku ogromnych prac w dziedzinie przebudowy przemysłu i rolnictwa. Zbiory upraw zbożowych przekroczyły poziom przedwojenny. Wzrosła liczba gospodarstw spółdzielczych.

Białoruś radziecka, która w dniu 1 stycznia 1949 roku obchodzi 30-lecie proklamowania władzy radzieckiej, swą produkcję przemysłu ciężkiego zwiększyła w porównaniu z rokiem 1940

przeszło dwukrotnie, w tym przemyśle hutniczym przeszło pięciokrotnie.

Rolnicy białoruscy dostarczyli w roku 1948 o 3,6 miliona pudów zboża więcej, aniżeli w 1940 roku. Poglowie bydła rogatego w porównaniu z rokiem 1945 zwiększyło się w kółchozach czterokrotnie, pogłowie trzody chlewnej i owiec — przeszło dwunastokrotnie. Ob szar zasiewów powiększył się w stosunku do roku 1947 o 481 tys. ha.

Republika Karelofińska — kraj lasów i jezior osiągnęła przedwojenny poziom wytwórczości przemysłowej.

Kirgizja przekroczyła plan rozwoju hodowli bydła. Przemysł węglowy Republiki osiągnął poziom wydobycia, nakreślony na rok 1950.

„Prawda” charakteryzując wyniki roku 1948, oświadcza, iż był to „rok chlubnych zwycięstw przemysłu socjalistycznego”.

Milion nowych domów dla wsi

Według oficjalnych danych, we wsiach Federacji Rosyjskiej, które znajdowały się pod okupacją niemiecką, zbudowano dotychczas około 1 miliona domów mieszkalnych. W domach tych zamieszkało już prawie 4,5 miliona kolchoźników.

Rozwój przemysłu moskiewskiego

W ciągu r. 1948 przemysł moskiewski opanał produkcję wielu nowych artykułów, w tej liczbie: wysokich gatunków stali i stopów specjalnych aparatów telewizyjnych, odbiorników, aparatów fotograficznych, licznych obrabiarek metalowych, obrabiarek automatycznych, nowych modeli samochodów ciężarowych, trolleybusów itd.

Za granicą piszą

„Nowoje Wremia”

w numerze noworocznym zamieszcza obszerny artykuł pod tytułem: „Nowe zwycięstwo sił demokracji i socjalizmu w Polsce”. W artykule czytamy m. in.:

„Zjednoczenie polskich partii robotniczych posiada szczególne znaczenie w obecnym okresie, gdy Polska weszła na drogę, zaniekającą do socjalizmu. Zadania socjalistycznej rekonstrukcji wymagają ideologicznej i organizacyjnej jedności klasy robotniczej.

Entuzjazm całego narodu polskiego, który towarzyszył obradom Kongresu jest zupełnie zrozumiały, gdyż utworzenie nie jednolitej partii klasy robotniczej stanowi gwarancję, że zrealizowane zostaną przez naród polski zadania budownictwa socjalistycznego.

Zjednoczenie Partii Robotniczych wzmocni siły demokracji i socjalizmu, wzmocni więzy przyjaźni łączące Polskę z krajami obozu demokratycznego, wzmocni więzy polskiej klasy robotniczej z międzynarodowym ruchem robotniczym”.

„Pravda”

zamieszcza artykuł znanego publicyście radzieckiego Izakowa, który poświęca swe rozważania noworocznemu sytuacji wewnętrznej w Stanach Zjednoczonych. Autor stwierdza m. in.:

„Przeciętny Amerykanin nie może zapomnieć katastrofalnych następstw ciężkiego kryzysu roku 1929, których nie udało się usunąć do wybuchu ostatniej wojny. Dlatego też, pomimo hałaśliwej reklamy Wall Street, trąbiącej nieustannie o wznoszącej się „prosperity”, każde wahanie temperatury gospodarczej wywołuje nastroje paniczne. W związku z tymi nastrojami, amerykańska organizacja statystyczna „Doğge Corporation” rozesała niedawno ankietę 120 ekonomistom z pytaniem, co sądzą o możliwości wybuchu kryzysu gospodarczego w USA w r. 1949. W odpowiedzi na to pytanie 64 ekonomistów oświadczyło, że kryzys nastąpi bez względu na r. b., przy czym większość określiła datę jego wybuchu na pierwszą połowę rb. W istocie rzeczy nie brak oznak zbliżającego się kryzysu. W składach towarowych zgromadziły się olbrzymie zapasy, obliczane na sumę 55 miliardów dol. Źródła oficjalne posiadają liczbę 2 milionów bezrobotnych, w rzeczywistości zaś liczba ta jest znacznie wyższa. Poza tym 2.156.000 ludzi jest zatrudnionych od 1 do 14 godzin tygodniowo, a 10.456.000 pracuje od 14 do 34 godzin na tydzień.

W związku z przewidywanym znacznym spadkiem cen produktów rolnych w 1949 roku, ministerstwo rolnictwa USA zaproponowało fermerom amerykańskim znaczne zredukowanie obszarów zasiewów. Za jedyną pewną w obecnych warunkach gałąź przemysłu w USA uchodzi produkcja zbrojeniowa, w której monopolistami amerykańscy w pierwszym rzędzie inwestują swe kapitały.

Podczas gdy rząd amerykański nie szczędzi pieniędzy na wyścig zbrojeń, redukuje on stale wydatki na oświatę i kulturę. Charakterystyczne jest np. że w 8 milionowym mieście Nowym Jorku zamknięto jedyny teatr operowy „Metropolitan” i teatr baletowy, a w Waszyngtonie zamknięto teatr narodowy.

W celu usprawiedliwienia wielomilionowych wydatków wojskowych Wall Street prowadzi rozwidrzoną propagandę, która nie na żarty przestraszyła szerokie kółka społeczeństwa amerykańskiego. Z tych powodów Amerykanie nie mogą powiedzieć nic dobrego o minionym roku 1948. A perspektywy roku 1949 są dla nich również nader smutne”.

114 mili ton towarów i 384 mili. pasażerów

Plon P. K. P. w roku 1948

Z. Z. Kolejarzy R. P. przesłał na ręce Prezydenta Rzeczypospolitej następujący meldunek:

„Pracownicy kolejni, zorganizowani w Zw. Zaw. Pracowników Kolejowych R. P. meldują Obywatelowi Prezydentowi, że przyrzeczenie swe, złożone w dniu 26 listopada 1948 r. przewiezienia w okresie od 20 listopada do 31 grudnia 1948 r. 13 milionów ton towaru i 63 milionów pasażerów, wykonali już do 28-go, a obecnie jeszcze ponadto dokonano 976 tysięcy ton załadunku towaru i przewieziono 709 tysięcy pasażerów.

Ogółem w roku 1948 przewieziono 113.976 tysięcy ton towaru i 383.709

tysięcy pasażerów zamiast przewidzianego w planie na rok 1948 przewiezienia 100 milionów ton towaru i 320 milionów pasażerów.

Udział Pelski

w tegorocznych Targach Lipkich

W tegorocznych Targach Wiosennych w Lipsku udział zespołowy zapowiadali wystawcy z Czechosłowacji, Polski, Węgier, Rumunii i Włoch. Poza tym w Targach uczestniczyć będą także poszczególne wystawcy z innych krajów.

Obóz pracy za himbrurstwo

nielegalny ubój i szkodnictwo leśne

Komplet orzekający Komisji Specjalnej rozpatrzył na jednym z ostatnich posiedzeń szereg spraw przeciwko winnym zawodowego uprawiania przestępstw masowych o charakterze szkodnictwa gospodarczego. Do przestępstw takich zalicza się w tej chwili między innymi nielegalny ubój, ściśle związany z nim nielegalny gałbunek skór, dewastacja lasów i jeszcze ciągle nielegalne gorzelnictwo.

I tak w ub. tygodniu komplet orzekający ukarał obozem pracy w granicach do 2 lat, względnie wymierzył grzywny w wys. do 300.000 zł za zawodowe uprawianie nielegalnego uboju między innymi następującym osobnikom: Kołodziejowskiemu Janowi z Rozdrażewa k. Krotoszyna, Michalewiczowi Leonowi, rzeźnikowi z Pleszewa, Cieślowej Kazimierz z Brzeźca k. Jarocina, Chomackiemu Adolfowi z Zamościa, Gałce Franciszkowi ze Skierniewki, Dąbrowskiej Marii i Szczepińskiemu Julianowi obydwójgu z Ożarowa, Strzałkowskemu Mieczysławowi, rzeźnikowi z Inowrocławia, Wojnarowi Henrykowi, rzeźnikowi z Brzozowa, Chładowi Marianowi z Lomnicy, Kiełtyce Janowi, rzeźnikowi z Jeżmanowic, Skrzyżkowi Stanisławowi z Kurdwanowa, Pawłowskiemu Stanisławowi, rzeźnikowi z Pabianic, Michalakowi Mieczysławowi z Pafek k. Sieradza, Kosnemu Józefowi z Warszawy-Okęcia, Lorencowi Wilhelmowi, rzeźnikowi z Suchedniowa i kilkunastu innym. Wszyscy wymienieni dopuszczali się systematycznie nielegalnego uboju i wprowadzenia pochodzącego stąd mięsa do obrotu, przy czym w szeregu wypadków nie wahano się wprowadzić do obrotu mięso pochodzące ze zwierząt chorych, względnie padłych.

*

Za związane ściśle z nielegalnym ubojem uprawianie nielegalnego gałbunku skór, względnie handel tymi skórami, skierowano do obozu pracy na okres do 24 miesięcy między innymi następujących garbarzy i handlarzy:

Edwarda Śmielaka z Warszawy, Wincentego Wnorowskiego i Henryka Praczukowskiego obydwójgu z Wysokiego Mazowieckiego, Moczyłdowskiego Kazimierza, kupca bez stałego miejsca zamieszkania, Chmielewskiego Michała z Mogielnicy, Rogozińskiego Zygmunta i Tadeusza obydwójgu z Szydłowca, Ziomka Jana, rzeźnika z Łodzi, Stachurę Henryka z Czasowej k. Kielc, Marciniaka Eugeniusza z Warszawy, Oczkowskiemu Edwardowi z Imielni k. Warszawy, Sabata Mieczysławowi z Zembrzy, Drąga Stanisławowi z Inwalid k. Wadowic, Cegielnego Józefa z Jabłoni k. Nowego Targu i 16 innych.

Ten sam komplet orzekający skierował też do obozu pracy kilkunastu

szkodników leśnych, którzy powodowani chęcią zysku zawodowo uprawiali wyrab drzew w sąsiadujących z ich miejscami zamieszkania lasach państwowych, drzewo zaś zarówno budulcowe, jak i opałowe przywłaszczali celem dalszej odsprzedaży. Należą do nich między innymi: Warcholek Stefan ze Stanisławowic k. Bochni, Wdowczyk z Niedabyli k. Radomia, Dąbrowski Marian z Ciechastowic k. Szydłowca, Saporski Stanisław ze Strąca k. Radomia i inni.

Wraz z nimi osadzono w obozie pracy Jaśkowską Macieję i Dudziaka Władysława, dozorców leśnych z Poreby, którzy tolerowali działalność szkodników leśnych, a prócz tego sami dopuszczali się wyrębu drzewa na szkodę Skarbu Państwa.

*

Również za uprawianie nielegalnego gorzelnictwa i handel samogonem powędrowało do obozu pracy kilkunastu szkodników gospodarczych i społecznych na okres do 2 lat, a między innymi Jan Łukasiewicz z Janowszczyzny gm. Sokółka, Mazurczyk Czesław z Kudrowic k. Nowego Dworu, Kościuszko Piotr z Jesionowej Doliny pow. Sokółka, Borysewicz Tadeusz z Talkowszczyzny k. Sokółki i trzynastu innych.

Plan sportowy na rok 1949

W przemówieniu radiowym wygłoszonym przez radio w dniu 31 grudnia 1948 r. dyr. GUKF inż. Kuchar omówił dotychczasowy rozwój kultury fizycznej i sportu w Polsce Ludowej oraz przedstawił w zarysie plan pracy i struktury organu zacyjnej, która zrealizowana ma być w roku 1949.

Oto ważniejsze wyjątki z tego przemówienia:

W Polsce Ludowej zmierzającej ku socjalizmowi, ogólne, wszechstronne wychowanie człowieka, sta je się zagadnieniem państwowym pierwszoplanowego rzędu. Wychowanie fizyczne jest nieodzowną częścią składową tego wychowania. Ma być również wszechstronne, ma ogarnąć i mobilizować masy młodzieży i świata pracy, i nie tylko podnosić ich stan zdrowia i fizycznie je usprawniać, lecz równocześnie włączyć w nurt życia społeczno-politycznego, wzmacniać aktywność w pracy oraz powiększać potencjał sił wytwórczych i obronnych kraju, przyczyniając się do rozwoju wszystkich wytwórczych duchowych i fizycznych zdolności narodu.

W roku 1948 dzięki hufcom „Służby Polsce” obowiązkowe W.F. obje-

Wychowanie fizyczne i sport

ZJEDNOCZENIE I WARTA ZDOBYWAJĄ NOWE PUNKTY

W niedzielę odbyły się dwa spotkania pięściarskie, które są uzupełnieniem terminarza rozegranych już dwóch rund walk pięściarzy o wejście do Ligi PZB.

We Wrocławiu drużyna bydgoska „Zjednoczenie” udowodniła, że poprzednia porażka z miejscowym „Samorządowcem” była niezasłużona i wygrała wysoko 12:4. Mecz stał na niskim poziomie i rozczarował publiczność. Najciekawszą walkę stoczył w wadze koguciej rezerwy Smoczyński (Samorządowiec), przegrywając nieznacznie na pkty z Kowalewskim (Zj.).

Wyniki walki począwszy od muszej: Żurawski (Sam.) zdobył pkty v.o. wobec nadwagi przeciwnika. Smoczyński (Sam.) przegrał z Kowalewskim (Zj.). Kurowski II (Sam.) poddał się w I r. Kruży (Zj.). Kotas (Sam.) wypunktowany został przez Baranowskiego (Zj.). Miszcuk (Sam.) przegrał wyraźnie z Wiklińskim (Zj.) na punkty. Horbowi (Sam.) wygrał z Kowalewskim (Zj.) przez dyskwalifikację w III r., Baranowicz (Sam.) niezasłużenie przegrał z Gnatem (Zj.) na pkty, a Cieciwierz (Sam.) po żywej walce wyraźnie uległ na pkty Chyle (Zj.).

Szczecin musiał oglądać porażkę miejscowej drużyny pięściarskiej Odry z Wartą. Zwycięstwo zespołu poznańskiego było w pełni zasłużone. Najwięcej emocji dostarczyła publiczności walka w wadze lekkiej Ratajczak (W) — Skalecki, która zakończyła się wyraźną porażką reprezentanta Polski (juniorów) Ratajczaka.

Wyniki walki w muszej Liedtke (W) pokonał przez techn. k.o. w I r. Pajonka; w koguciej Borak (W), przegrał na pkty z Bargielem; w piórkowej Szymański (W), odniósł punktowe zwycięstwo nad Stopą; w lekkiej Ratajczak (W) uległ na pkty Skaleckiemu; w półśredniej Szukla rek (W) wygrał z Kosmowskim przez techn. k.o. w III r.; w średniej Białecki (W) pokonał na pkty Buba; w półciężkiej Franek (W) odniósł zwycięstwo nad Sędziszem, przez techn. k.o. w III r.; w ciężkiej Majewski (W) przegrał z Derin gerem na pkty.

NOWOROCZNY TURNIEJ HOKEJOWY W KRYNICY PRZERWANY

Krynicky turniej hokejowy został przerwany już po pierwszym dniu zawodów z powodu odwilży, która uniemożliwiła dalsze rozgrywki. Z zapowiedzianych 15 spotkań rozegrano tylko 3 mecze w pierwszym dniu zawodów.

Sparta (Pszczów) — KTH 13:2 (1:1, 5:1, 7:1). Tylko w pierwszej tercji gra była wyrównana. Do zwycięstwa gość walczył przyczynili się dwaj doskonałi napastnicy Polatschek i Paulovic — zdobywcy 7 bramek. W KTH słabo zagrał bramkarz. Bramki zdobyli: dla Sparty — Polatschek — 4, Paulovic — 3, Hurny i Hluchy — po 2 oraz Fabry i Kuka — po 1, dla KTH — Czorich — 2 i Lewacki — 1. Sędziował Michalik.

Legia — Wisła 5:1 (4:0, 1:1, 0:0). Wisła, która wystąpiła bez Petera, z Cisowskim w obronie, rozegrała łącznie taktycznie pierwszą tercję, nie kryjąc najlepszego napastnika drużyny warszawskiej — Dolewskiego. Oprócz Dolewskiego wyróżnił się w zespole zwycięskim bramkarz Lamer, Bromowicz, Swicarz i Ginter. Bramki dla Legii zdobyli: Dolewski i Głowacki — po 2 oraz Naciążek — 1, dla Wisły — Cisowski z rzutu karnego. Zawody prowadził Bielski.

Orzeł — BKS 2:2 (0:2, 4:0, 1:0). Mecz ten był najbardziej interesującym spotkaniem dnia, szczególnie w pierwszej tercji. Najlepszym zawodnikiem na lodowisku był Burda, który znalazł się w doskonałej formie. Łodzianie wzmacnili skład doskonałym bramkarzem Makutynowiczem. Bramki dla zwycięzców zdobyli — Burda — 5, Palus — 2, Więcek — 1, dla pokonanych — obc. Koczewski, Sędziował Waclaw Kuchar.

BRACIA TAJNERZY WYGRYWAJĄ SKOKI W SZCZYZRKU

W dniu 1 bm odbył się w Szczyrku konkurs skoków narciarskich, w których brało udział 14-tu zawodników spośród 20-tu juniorów obrotu śląskiego, przelatywanych tam obecnie na obozie treningowym oraz 4-ech miejscowych seniorów.

Zawody odbywały się w fatalnych warunkach atmosferycznych przy silnej wichurze, która w dużym stopniu wpłynęła na obniżenie uzyskanych wyników. Konkurs zakończył się dużym sukcesem braci Tajnerów, którzy na cztery kategorie skoków aż w trzech zajęli pierwsze miejsca:

Wyniki techniczne:
Juniorzy do lat 16-18: 1) Tajner Władysław (Watra) skoki 25 i 24 m. nota — 143,9 pkt.
Juniorzy do lat 18-19: 1) Węgrzyn Kiewicz (ZMP Golezów) 24 i 23 m. — 128,5 pkt.
Juniorzy do lat 20-21: 1) Tajner Jan (ZMP Golezów) 25 i 24 m. — 123,9 pkt.
Seniorzy: 1) Tajner Leopold (Watra) 28 i 28 m. — 139,7 pkt. 2) Fros (Barania) 28 i 27 m. — 130,5 pkt. 3) Wieczorek A. (KN Szczyrk) 30 i 29 m. z upadkiem — 101,8 pkt.
Najdłuższy skok poza konkursem miał Kozdrun — 31,5 m.

NARCIARZE WISŁY ZAPOBIEGAJĄ ZDOBYWANIU PIERWSZEJ SUKCESY

W Zakopanem odbył się narciarski bieg sztafetowy 4x10 km., zakończony bezapelacyjnym zwycięstwem biegaczy miejscowej Wisły. Zawody rozegrane zostały w b. złych warunkach atmosferycznych i śniegowych, przy haliaku.

Wyniki techniczne biegu:

1) Wisła (Zakopane) — 3:36:01 godz. w składzie Sitarz, Bukowski, Chronek i Kwapien; 2) HKN (Zak.) — 5:52:40 godz.

Sztafeta SMPTT (Zakop.) wycofała się na pierwszej zmianie, gdyż biegnący w niej Zubelc zlamal nartę.

HOKEIŚCI ZE ZGIERZA NAJLEPSI WŚRÓD WŁÓKNIARZY

W Zgierzu rozegrano turniej hokejowy włóknarzy, w którym wzięły udział 4 drużyny. Zwycięstwo odnieśli zawodnicy miejscowego Włóknarza przed Lnem (Wałbrzych), PKS (Pabianice) i Żyrardowianką. Poziom rozgrywek stały.

Wyniki spotkań: Len — PKS 14:1, Włóknarz — Żyrardowianka 21:1, Włóknarz — PKS 27:0, Len — Żyrardowianka 23:0, a w decydujących meczach o ostateczną klasyfikację Włóknarz — Len 3:1 (2:0, 0:1, 1:0) i PKS — Żyrardowianka 6:3 (4:1, 0:0, 2:2).

W KILKU WIERSZACH

Nieoczekiwana porażka koszykarek SKS (W-wa). W meczu koszykówki o mistrzostwo warszawskiej A-klasy drużyn kobiecych mistrz Polski SKS przegrał z AZS (W-wa) 23:26 (16:18). Punkty dla AZS zdobyły Dziatkiewicz 13, Czopkówna 9, Wojtyrwska i Gruszczowska po 2, a dla SKS — Wojewódzka 15, Parzysnik i Rogowska po 3 oraz Kozłowska i Wiśniewska po 2.

Baidon — GZKKS (Mysłowice) 5:1 (1:0, 2:1, 2:0) w meczu hokejowym rozegranym w Katowicach. Katowiccy metalowcy z meczu na mecz wykazują coraz to lepszą formę. W drużynie Baidonu najlepszym zawodnikiem był Wadowski oraz bracia Skarzyńscy.

Pięściarz Żyrardowianki pokonał w Lublinie, 2 bm odbyło się w Lublinie towarzyskie spotkanie bokserskie między WKS Lublinianką II a ZWKS Żyrardowianką, zakończone zwycięstwem Lublinianki 9:7.

Mecz tenisowy na kortach krytych w Gliwicach. Rozegrany w nie dziele na kortach krytych w Gliwicach międzyklubowy mecz tenisowy pomiędzy BBS (Bielesko), a Piastem (Gliwice) zakończył się wynikiem remisowym 3:3. Drużyna bieleńska przyjechała osłabiona brakiem Gutsfelda oraz nie przywiezła z sobą zawodniczek, wskutek czego nie rozegrano zostały spotkania w grze pojedynczej i podwójnej oraz 3-letnie Najlepszym zawodnikiem spotkania był bieleśszczanin Buchalik.

Zagłębie przegrało z Czestochową w tenisie stołowym. W Scanowcu odbyło się w niedzielę piwo-oon gowe spotkanie reprezentacji Zagłębia z reprezentacją Czestochowy. Wygrała Czestochowa w stosunku 5:4.

Zawszgd o urzyskim

W Lubelszczyźnie w dniu 31 grudnia 1 bm w świetlicach jednostek wojskowych odbyły się uroczyste przekazanie darów, ufundowanych żołnierzom WP, MO, i KBW przez społeczeństwo. Ofiarowano biblioteczki, gry towarzyskie, radioaparaty, sprzęt sportowy i instrumenty muzyczne. Chorym żołnierzom, przebywającym w szpitalach, delegacje młodzieżowe wręczyły paczki indywidualne.

W Szczecinie odbyło się uroczyste przekazanie kompanii szkolnej ochrony pogranicza — kompletnie wyposażonej świetlicy, ufundowanej przez społeczeństwo Szczecina. Urządzenie świetlicy przekazano również morskiej granicznej placówce kontrolnej portowej.

Mieszkańcy m. Zary obdarowali 20-nieży podarkami nowoocznymi, wartości ci przeszło 200 tys. zł. Zjednoczenie Przemysłu Wegla Brunanego wręczyło miejscowej jednostce wojskowej 2 biblioteki.

W Rzeszowie jednostka wojskowa otrzymała bogaty sprzęt świetlicowy od załogi Państwowych Zakładów Równocześnie rzeszowski oddział TPZ obdarował wojsko instrumentami muzycznymi.

W Krakowie dla uczczenia piątej rocznicy powstania KRN i Armii Ludowej zarząd wojewódzki Zw. Bojowników z Paszynom uroczyste wręczył podarki 400 sierotom po poległych

partyzantach i działaczach konspiracyjnych oraz specjalne podarki przodownikom pracy z krakowskich fabryk i żołnierzom zasłużonym — aktywistom społecznym — z krakowskich jednostek wojskowych.

We Wrocławiu z okazji piątej rocznicy powstania KRN, wręczono miejscowym jednostkom wojskowym wartościowe podarunki nowocześnie, ufundowane przez społeczeństwo dolnośląskie. Wśród podarunków, których ogólna wartość wynosi 2 milij. zł., wojsko otrzymało kilkadziesiąt aparatów radiowych, instrumentów muzycznych, ok. 5 tys. książek oraz różnorodny sprzęt świetlicowy.

Podarunki otrzymali również czelwicy przodownicy pracy Pafawagu, zakładów konfekcyjnych i in. fabryk, którym wręczono komplety książek dla bibliotek świetlicowych.

Nowy Rok w całym kraju witany był radośnie. W Łodzi nieomal we wszystkich fabrykach na widocznych z daleka tablicach, udekorowanych sztandarami narodowymi i czerwienią, wielkie napisy informowały o przekroczeniu liczb planu. Napisy głośno wykonanie i przekroczenie dodatkowych zobowiązań czynu Kongresowego. Napisy ilustrujące przekroczenie planu umieszczono nad wejściami do wielkich zakładów przemysłu bawełnianego w Pabianicach Ozorkowie, Łodzi i in. miastach.

„AUDI“

samochód 6-cio cylindrowy na chodzie z budą odkrwaną, siedzenia obite skórą

KORZYSTNIE NA SPRZEDAŻ

Oferty „Audi“ Gołędzinów ul. Modlińska 3/5. 2212-1

Szgn. art C. 371/48

ORWIESZCZENIE

Sąd Okręgowy w Białymstoku Wydział Cywilny (ul. Skoruska Nr 5/3) podejmuje do wiadomości, że na podstawie art. 157 § 1 k.p.c. ob. Adam Kozłowski adwokat, zamieszkały w Białymstoku, ul. Mazowiecka 7, został ustanowiony kuratorem do zastępowania nieznanego z miejsca pobytu Henryka Misiukiewicza w sprawie z powództwa Lucyny Misiukiewicz przeciwko Henrykowi Misiukiewiczowi o rozwód i wzywa nieznanego z miejsca pobytu, aby się zgłosił do uczestniczenia w pomienionym procesie.

Dnia 14 grudnia 1948 r.

OGŁOSZENIA PRZYJMIAJĄ:

Biurowiec Ogłoszeń „Czytelnik” — Centrala w Warszawie ul. Długoskiego 15 (p. tel. 401-20 i 401-21) oraz oddziały w miastach: Białymstoku ul. Piłsudskiego 35, Poznaniu ul. Targowa 47, Kielcach (rozwojowego) Kępczówna „Czytelnik” ul. Nowy Świat 47, ul. Marszałkowska 62, ul. Piłsudskiego 49, Katowicach „Wolność” ul. Marszałkowska 95; w Kraju: wszystkie oddziały „Czytelnika” i Biuro Ogłoszeń.

Sp. Wyd. Ośw. „Czytelnik” Druk. Nr. 2. B-64873

...ZE „WALKOWANA“ przez cały rok sprawa poszerzenia ul. Polnej nie doczekała się realizacji. Nic nie pomogły argumenty, iż ulica ta jest bardzo wąska i bardzo ruchliwa. Nic nie pomógł argument, iż poszerzenie Polnej da się dokonać bardzo tanim kosztem, bo nieparzysta strona tej ulicy nie posiada wcale zabudowań. BOS — z uporem godnym lepszej sprawy — stwierdził, iż poszerzenie ul. Polnej jest niecelowe, ponieważ za lat pięć tuż obok pobiegnie poszerzona ulica Marszałkowska.

ZE OBECNIE na Nowym Świecie wśród wielu elektrycznych latarni wyróżnia się jedna z nich zupełnie odmiennym kształtem. Przypomina nieco latarnie gazową. Jest to bowiem model nowych latarni, które mają być ustawione wyłącznie na Nowym Świecie. Niestety ten model stoi już od trzech miesięcy a wśród projektantów nowego typu latarni rozgorzał zawzięty spór o to, czy te nowe latarnie winny być właśnie takie, a nie inne. Kiedy ten spór zostanie zakończony — nie wiemy. Szkoda, iż nie rozstrzygnięto go przed ustawieniem „modelu“ jak nakazywały względy zwykłej logiki.

ZE MIESZKAŃCY Warszawy nie mogą doprosić się o zmianę sygnałów wozów straży ogniowej. Dotychczasowe bowiem sygnały, identyczne z głosem syreny alarmu przeciwlotniczego, są bardzo głośne, denerwujące, a co najważniejsze budzące ludzi po nocach. Jeśli straż nocną pora udaje się do pożaru. Czy zmiana tych sygnałów rzeczwiście jest tak kosztowna, iż mimo obciążenia straży ogniowej do tej pory ich nie zmieniono, czy też nagle uznano „syreny“ za sygnał dobry?

ZE W DNIU 31 grudnia większość (i to duża większość) aptek warszawskich była nieczynna. Na drzwiach wywieszono jednobrzmiące napisy: „Z powodu przeprowadzania remanentów — apteka nieczynna“. Nie podano nawet, która najbliższa apteka jest otwarta. Strapieni warszawczacy chodzili od jednej apteki do drugiej. Po godzinnej wędrówce po całym mieście niektórym udawało się natrafić na aptekę czynną. Czy istotnie trzeba było jednego dnia przeprowadzać remanenty w prawie wszystkich aptekach stolicy? Wydaje się, że nie. Można to było zrobić w sposób znacznie mniej dokuczliwy dla osób, które właśnie tego dnia musiały nabywać lekarstwa.

Wesoło, ale bez »szaleństwa«

przeszedł warszawski »Sylwester«

Czterdzieści trzy bale sylwestrowe, tysiące sprzedanych baloników, setki nadzwyczajnych kursów taksówkami i dorożkami, niesamowite kolejki wieczorem u wszystkich warszawskich fryzjerów i znaczny ubytek żywej gotówki w portfelach — to plon ostatniej nocy roku 1948.

Chociaż skromniej, niż rok temu, Warszawa spędziła noc sylwestrową wesoło i przy dobrych humorach. Wprawdzie odbyło się mniej publicznych zabaw, ale za to niemal w każdym domu słychać było do białego rana gwar głosów, tupot nóg i melodie taneczne, wygrywane na prywatnych, „składkowych“ zabawach w małych, dobranych gronach.

W późnych godzinach wieczornych przed rozpoczęciem zabaw, w warszawskich tramwajach panował tłok jak w zwykłe popołudnie. Tylko, że pasażerowie nie tłoczyli się tak bardzo, jak codziennie, starannie zwracając uwagę na całość swych strojów i ich przyzwoity wy

gląd. Na każdym rogu ulicy można było dostać barwne baloniki, których sprzedaż trwała niemal do samego rana. Taksówki i dorożki zmieniły na tę noc swe zwykłe miejsca postojowe i przeniosły się w sąsiedztwo lokali, gdzie odbywały się zabawy.

W nocnych lokalach, gdzie spędził Sylwestra kosztuje kilkanaście, czy kilkadziesiąt tysięcy — inna była publiczność, niż np. u Medyków na Ochli, gdzie studenteria nie rozporządza funduszami, godnymi inicjatywy prywatnej. Inne stroje spotykało się na zabawie Straży Ogniowej na Polnej, inne u Wioślarzy na Foksalu, a jeszcze inne w Elekrowni.

Ale najróżnorodniejsze towarzystwo zebrało się na największym balu stolicy, wydanym dla przodowników pracy i aktywistów partyjnych przez Komitet Warszawski PZPR w auli Politechniki Warszawskiej, gdzie przed dziesięcioma dniami zakończył się Kongres Zjednoczenia.

W olbrzymiej auli i kilkudziesięciu bocznych pokojach i swobodnie zmieściło się ponad trzy i pół tysiąca gości. Obok ministrów, generałów, było wielu znanych z nazwisk przodowników pracy, obok osobistości politycznych — robotnicy fabryczni, milicjanci, kolejarze... Obok sukni ze srebrnej lany — odświeżona sukienka bawelna ekspedientki PDT, obok jedwabnej koszuli z zabójczą „muchą“ grubego, golfowy sweter zofera z PPB.

A zabawa była świetna. Dwie orkiestry, wiele głośników na salach, występy artystów z „Syreny“, konferansjerka Boguckiego „Szczęścia“, Wajdy i Mrozińskiego, niezwykle tani i obficie zaopatrzone bufet...

Wspaniała posadka wielkiej auli w równym stopniu sprzyjała tańcom niż obuwym w eleganckich pantoflach, jak i w „kapcie“ a mimo wielkiej ilości gości, nie było tłoku w szatniach, których ilość i obsługa były imponujące.

O ile jednak goście na różnych zabawach spędzili noc sylwestrową raczej przyjemnie, o tyle trochę zawiedli się ci, co zaufali programowi Polskiego Radia i postanowili potaćzyć w prywatnych mieszkaniach przy głośnikach. Co 15 min. przerywano transmisję z auli Politechniki Warszawskiej i przełączano się na inne miasta, gdzie jak np. na Śląsku widać ludzi odzwyczajali się od tańczenia, a zasmakowali w... przemowach. W praktyce wyglądało to tak: po kwadransie muzyki z Warszawy, następowy przemówienia z jakiegoś bałtu śląskiego. Za to 2 godziny muzyki z płyt zadowolili wszystkich.

Długi w tym roku, dwumiesięczny karnawał rozpoczął wieczór sylwestrowy godnie, chociaż bez wielkiego szaleństwa.

(ms)

Środkiem Targowej

pojedzie na wiosnę tramwaj

Miejski Wydz. Dróg i Mostów prowadzi prace przygotowawcze na ul. Targowej, gdzie w czasie zimy projektuje się przebudowę linii tramwajowej. Dotychczas „okupuje“ ona jedną z dwóch wąskich jezdni jednokierunkowych, tamując niemal zupełnie ożywiony ruch kołowy. Natomiast cały środek ulicy zajęty przez szeroki kwiatnik, jest zupełnie niewykorzystany. Miejskie Zakłady Komunikacyjne postanowiły więc przerzucić tory tramwajowe na sam środek szerokiej ulicy, zmniejszając wprawdzie tym samym pas zieleni, ale udostępniając jezdnię samochodom.

W tej chwili prowadzi się obliczenia i wymiara się trasę przyszłego wydzielonego torowiska. Jeśli dopisze w zimie pogoda — budowa torów trwać będzie do wiosny, kiedy to przerucone zostaną tramwaje na środek Targowej i usunie się niepotrzebne już tory z jezdni po parzystej stronie ulicy.

Zmiana czasu urzędowania w biurach miejskich

W myśl uchwały Rady Państwa Kolegium Zarządu Miejskiego ustaliło nowe godziny rozpoczęcia i zakończenia urzędowania w biurach urzędach i zakładach miejskich.

Od dnia 3 stycznia 1949 r. instytucje miejskie rozpoczynają urzędowanie o godz. 8.30 i kończą o godz. 15.30.

Przesunięcie godzin urzędowania wprowadza się dla odciążenia tłoku w tramwajach w godzinach wcześniejszych.

Magazyny CHPD na ruinach piekarni

Po ukończeniu robót rozbiórkowych budynku piekarni miejskiej przy ul. Prądzynskiego na oczyszczonym terenie zbudowano drugie co do wielkości składy materiałów budowlanych, przeznaczone dla Centrali Handl. Mat. Budowl. Na placu o powierzchni 14 tys. m. kw., 7 tys. m. kw. znalazło się pod dachami nowoczesnych magazynów. Ta nowa baza służy za składnicę przejściową dla surowców przemysłu mineralnego i prefabrykowanych materiałów budowlanych. Dowóz wszy stkich materiałów odbywa się przez doprowadzoną bocznice kolejową. Celem ułatwienia transportu i ładowania materiałów na platformy zbudowano odpowiedniej wysokości rampy przeładunkowe.

Dzięki tej bazie materiałowej oraz składniczy wybudowanej na Polu Mokotowskim państwowe przedsięwzięcia budowlane zaoszczędziły w roku bieżącym około 150 mil. zł. W związku z oddaniem na po-

trzeby budowlane tych dwóch wielkich składnic, można było zlikwidować kilkanaście drobnych, tzw. uznanych składów materiałów budowlanych, mieszczących się w piwnicach zrujnowanych domów i na otwartych placach, gdzie materiały budowlane często ulegały zniszczeniu.

KcR

Przyjmowanie dzieci do przedszkoli tylko przez komisje społeczne

W Kuratorium Okręgu Szkolnego Warszawskiego odbyła się pod przewodnictwem wizytatorki K.O.S.W. ob. H. Mystkowskiej konferencja w sprawie uregulowania składu społecznego dzieci, uczęszczających do przedszkoli w m. st. Warszawie.

Wobec wielkich trudności w przeprowadzeniu racjonalnej selekcji dzieci w przedszkolach postanowiono:

a) decyzyja w sprawie przyjmowania dzieci do przedszkoli spoczywać będzie w ręku Komisji Społecznej przy każdym przedszkolu; w skład jej wejdą: kierowniczka przedszkola jako przewodnicząca, delegat Dzielnicowej Rady Narodowej i przedstawiciel Ośrodka Współdziałania,

b) zapisy do przedszkola odbywać się będą w następujący sposób: rodzice (opiekunowie), ubiegający się o przyjęcie dziecka do przedszkola, obowiązani są do dnia 15 stycznia 1949 r. złożyć na ręce kierowniczki przedszkola wypełniony kwestionariusz zapisowy (wzór w przedszkolach) poświadczony przez Komitet Blokowy względnie Administrację Domu, zaświadczenie pracodawcy o wysokości poborów i zajmowanym stanowisku służbowym,

c) od 15 — do 25 stycznia 1949 r. Komisje Społeczne dokonają rozpatrzenia i selekcji złożonych zgłoszeń i powiadomienia rodziców o decyzji.

Do dnia 27 stycznia 1949 r. Komisje Społeczne przesyła do Inspektora tu Szkolnego m. st. Warszawy (Marszałkowska 6 referat przedszkoli) wykazy liczbowe zapisanych dzieci z podaniem szczegółowego składu społecznego wraz ze sprawozdaniem z przeprowadzonej akcji.

Rok 1949 pod znakiem przebudowy ulic

W 1949 roku Wydział Dróg i Mostów Zarządu Miejskiego planuje całkowitą przebudowę szeregu ulic, głównie w śródmieściu.

W pierwszym etapie przewidziano są między innymi prace przy odgruzowaniu, poszerzeniu i zmianie nawierzchni na ul. Kruczej Odcinek tej ulicy między ulicą Piękną a Al. Sikorskiego otrzyma nawierzchnię z kostki kamiennej ułożonej na fundamentach z gruzobetonu.

Jeźdźnia ulicy Pięknej na odcinku

od ul. Kruczej do Al. Stalina zostanie poszerzona o około 3 m. i pokryta asfaltem.

Wydział Dróg i Mostów planuje również przebudowę ul. Świętokrzyskiej, która łączyć się będzie z ul. Korwacką.

Al. Waszyngtońska otrzyma na niektórych odcinkach nową nawierzchnię z kostki granitowej w miejscach znajdujących się obecnie kamienia łamanego.

Kosztów około 40 mil. złotych zostanie przebudowana jeźdźnia Nowego Świata i Krakowskiej Przedmieścia.

Istniejące tam tory tramwajowe zostaną usunięte a nawierzchnia zaasfaltowana.

„Gwiazdka“ dla 700 dzieci w Powsz. Domach Towarowych

W dniu 4 i 5 stycznia 1949 r. w Powszechnych Domach Towarowych w Warszawie przy ul. Złotej 7, Puławskiej 47 i na Żoliborzu przy ul. Mickiewicza 27 klienci tych Domów Towarowych, po dokonaniu zakupów, będą mieli prawo wyciągnięcia z Kół Szczęścia losu, uprawniającego ich dziecko do uczestniczenia w gwiazdkowym przedstawieniu teatralnym, które odbędzie się dnia 6 stycznia 1949 r. o godz. 12.30 w sali Ministerstwa Bezpieczeństwa przy Al. Wyzwolenia 3/5/7.

Każde dziecko — wybraniec losu otrzyma podczas przedstawienia paczkę zawierającą odcinek materiału i paczkę słodczy.

63 tys. metrów nowej nawierzchni otrzymały ulice Warszawy

W ramach kredytów Rady Państwa Wydział Dróg i Mostów ukończył w dniu 23 bm. budowę oraz naprawę jezdni i chodników w dzielnicach robotniczych.

Roboty prowadzone były na około 100

Likwidacja sklepów AGRIL-u

W związku z likwidacją „Agrilu“ Zarząd Miejski przekazał pozostałe

w sklepach agrilowskich towary Wydziałowi Opieki Społecznej.

Sklepy przy ul. Żąbkowskiej 2 i Śniegockiej 13 mają być przekazane Stołecznym Zakładom Mleczarskim.

Sklep przy ul. Marszałkowskiej 8 przejmie Biblioteka Publiczna, na miejscu w sklepie przy ul. Bagateli 15 będzie otwarta składnica apteczna.

Kto parę razy wysiadł na tzw. gołoleździ — czyli trzasnął się niespodziewanie całą osobowością o chodnik, kto widział autobusy ślizgające się z wdziękiem prawdziwie baletowym po jezdni, kto odwiózł kogoś z najbliższej rodziny do szpitala ze złamaną kończyną — ten musiał dojść do wniosku, że ZOM nic nie robi.

Bo ZOM mógł pospytać jeźdźnię i chodniki piaskiem, ale nie pospytał.

Bo mógł pospytać jeźdźnię solą, ale nie pospytał.

Bo mógł przedsięwziąć 1200 kroków, ale nie przedsięwziął.

Ludzie skłonni do wysnuwania fałszywych, ubliżających i zbyt pochopnych wniosków doszli ostatnio do przekonania, że warszawski Zakład Ocyszczania Miasta nic nie robi. Tymczasem jest zupełnie inaczej. Z przedłożoną też radością spieszymy wyrazić opinię publicznej co następuje.

1) ZOM pracował ostatnio bardzo intensywnie i skutecznie.

2) Uwaga ZOM-u koncentrowała się bez reszty na uruchomieniu trzech nowych polewaczek.

3) Trzy nowe polewaczki zostały uruchomione przed dwoma dniami.

ZOM będzie się mógł teraz zająć czymś innym.

Np. czwartą polewaczka.

MEGAR

Mięso musi być zdrowe

Kontrola sanitarna działala

Wydział Zdrowia poza stałymi kontrolami sanitarnymi handlu mięsem uruchomił lotne kolumny sanitarne.

W październiku, trzy lotne kolumny zakwestionowały 126 kg. mięsa niestemplowanego. Mięso przekazano w celu zbadania do Rzeźni Miejskiej. Komisyjnie zniszczono około 100 kg. mięsa zepsutego.

W listopadzie zmniejszyła się sprzedaż mięsa niestemplowanego, natomiast zdarzają się jeszcze wypadki usiłowania sprzedaży mięsa zepsutego lub przechowywanego w złych warunkach sanitarnych.

6 kolumn kontrolnych zakwestionowało w listopadzie 198 kg. mięsa z czego zniszczyło 180 kg. mięsa zepsutego.

Dziś w stolicy

Wczoraj

MUZEM WOJSKA POLSKIEGO: Wystawa poświęcona 3-letniej rocznicy „Błity pod Lenino“.

MUZEM NARODOWE: Wystawa Jubileuszowa prac Kawerego Dunikowskiego. Wystawa Książki Francuskiej. Stale zbioru Galeria malarstwa Polskiego. Sztuka Zdobnicza. Sztuka Gotycka.

KLUB MŁODYCH ARTYSTÓW I NAUKOWCÓW (ul. Królewska 13): Wystawa fotografii artystycznej: „Praca Robotnika i Rolnika“. Wstępn. wojny.

Teatry

POLSKI (Karasia 2): godz. 19 „Pan Jowialski“.

TEATR ROZMAITOŚCI (Marszałkowska 8): godz. 19 „Zemsta“.

PLACÓWKA (Królewska 13): o godz. 19 „Synowie A Millera“.

TEATR MAFY (Marszałkowska 81): o godz. 19 „Szczęście Franja“.

„NASZ TEATR“ (Marszałkowska 31): godz. 15.15 „Romantyczność“ Mikołewicza.

TEATR POWSZECHNY (Zamojskiego 20): o godz. 19 „Archiepłag Lenina“.

TEATR NOWY (Puławska 39): godz. 19 „Dom otwarty“ (ostatnie dni).

TEATR KLASYCZNY (Mokotowska 13): o godz. 19 „Kobieta we mgle“.

COMOEDIA (Szwedzka 2): nieczynny.

TEATR DZIECI WARSZAWY (YMCA): o godz. 12 „Pan Tom buduje dom“ (przedstawienie dla szkół).

WROBELEK WARSZAWSKI (Zygmuntowska 9): rewia pt. „Najpiękniejsze Polki“, pocz. 17.15 i 19.15, niedziele i święta pocz. 15.

TEATR „SYRENA“ (Litewska 3): godz. 19.15 „Nowe Prorządki“.

Kino

ATLANTIC (Chmielna 33): „Aleksander Newski“, godz. 13.30, 16, 21. Zw. Zaw. 18.30.

PALLADIUM (Złota 7/9): „Słońce wschodzi“, pocz. 13, 15, 17, 21 i Zw. POLONIA (Marszałkowska 58): „Kra-kotki“, pocz. 13, 15, 19, 21. Zw. Zaw. 17.

STYLÓWY (Marszałkowska 112): Ostatni Mohikanin, pocz. 13, 15, 17, 21 i Zw. Zaw. o 19.

AKTUALNOŚCI Nr 1 (Marszałkowska 112) Nowy program nr 54 pocz. o godz. 11-ej.

AKTUALNOŚCI Nr 2 (Inżynierska 2). Program Nr 53. pocz. seansu o godz. 13-ej.

SYRENA (Praga Inżynierska 1): „Rosanna z siedmiu księżyców“ pocz. 15, 17 i 21. Zw. Zaw. 19. Niedz. i święta o godz. 13.

TECZA (Suzina 4): „Cyrk“, pocz. 15, 17 i 21. Zw. Zaw. o 19. Niedz. i święta pocz. 12.